

Čeladenský zpravodaj

prosinec 2018

**ČESKOSLOVENSKOU HYMNOU
u hrobu Janko Ušiaka
vyvrcholily oslavy
založení republiky
(str. 13)**

6-9 S farářem nejen o adventu
Mariusz Roszewski o investicích do kostela i o lidech, kteří na ně přispívají

24 Dobrodružné prázdniny
V Dětském domově Čeladná už chystají Vánoce, ale děti vzpomínají na léto...

ROZSVĚCOVÁNÍ VÁNOČNÍHO STROMU

5 Advent plný setkávání
Kulturní komise, obec a další pořadatelé přichystali na prosinec sérii krásných akcí

Adventní výzvy i zklidnění duše

Pavol Lukša

Vážení spoluobčané, vstupujeme do posledních dní roku 2018, roku obecně nazývaného rokem osmičkovým, který se nesl ve znamení stého výročí vzniku samostatného státu.

A dlužno říci, že od jeho vzniku, tedy od roku 1918, se naši předkové za těch sto let neměli tak, jak se máme dnes. Ano, ne všechno je takové, jaké bychom si přáli, ale – je to takové, jaké vládnoucí elity jsme si volili. Ano, máme svobodu, ale musíme za ni neustále bojovat, protože život přináší stále nové výzvy a hrozby. Nemáme jen svobodu, ale i odpovědnost za sebe, za své děti, za naši obec i naši vlast. Omlouvám se v této začínající adventní době za malou rekapitulaci stého výročí vzniku státu, ale jsem přesvědčen, že bychom měli mít tyto věci stále na paměti.

ZPRAVODAJ TENTOKRÁT DŘÍVE

Prosincové vydání se k vám tentokrát dostává již na konci listopadu, abychom vás stihli pozvat na již tradiční akci v naší obci, rozsvícení vánočního stromu. Jde nejen o rozsvícení tohoto stromu, ale zároveň o zahájení adventní doby, která vyvrcholí narozením Ježíše Krista. Nechtěli jsme vás na tuto akci zvát jen prostřednictvím vylepených plakátů, ale naopak touto formou osobního pozvání, prostřednictvím našeho zpravodaje. Těším se, že se s vámi 1. prosince 2018 od 17 hodin u vánočního stromu setkám.

ADVENTNÍ DOBA

Celý prosinec je prosycen adventní a vánoční atmosférou. Vánoční trhy bereme útokem, stejně jako nákupy v obchodních centrech. Všude se line vůně skořice, svařáku a vanilky. Uspokojujeme naše chutě, ale zkusme také uspokojit i duchovní stránku našeho bytí.

Vždyť adventní doba by měla být naplňována naším očekáváním příchodu Božího syna, Ježíše Krista, na tento svět. Jako každoročně v předvečer zahájení adventní doby se společně setkáváme při rozsvícení vánočního stromu, a ne jinak tomu bude letos. V sobotu 1. prosince v 17:00 začíná u vánočního stromu kulturní program a v 18:00 společně vánoční strom rozsvítíme. V neděli si pak všichni ve svých domovech na adventních věncích zapálíme první svíci a to pak ještě tři neděle po sobě, tedy 9., 16. a 23. prosince, zopakujeme.

OTEVŘEME SVÁ SRDCE

Adventní čas je dobou, kdy se očekává především naše zklidnění, abychom se mohli lépe připravit na naše setkání s Ježíškem, tak jako to dělali naši rodiče, prarodiče a před nimi celé generace. Otevřeme svá srdce, abychom byli daleko vnímavější ke konání dobra. Je na nás samotných učinit v této době rozhodnutí a pomoci těm, kteří nemají to štěstí prožívat adventní a vánoční dobu v kruhu svých blízkých. Mějme na paměti, že ten, jehož narození a příchod očekáváme, Ježíš Kristus, otevřel své srdce nám všem.

Vyvrcholením adventní doby je Štědrý den, který je posledním dnem příprav na vánoční svátky. Zároveň je dnem štědrosti a obdarovávání. Není nic krásnějšího

ho než pohled na rozzářené oči těch, které jsme obdarovali, umocněný pocitem pospolitosti v kruhu našich nejbližších. Ne všichni mají takové štěstí, aby trávili ty nejužasnější svátky v kruhu své rodiny, a proto mějme v adventní době otevřená nejen naše srdce, ale i peněženky, a podle svých možností přispějme na dětské domovy či domovy důchodců.

Kulturní komise ve spolupráci s obcí, základní školou, farností, Golfem Čeladná a spolkem Madleine připravila i na letošní prosinec bohatý program, ze kterého si u každý z vás určitě vybere.

Začínáme na náměstí 1. prosince – rozsvícením Vánočního stromu. Na Golfu v Čeladné chystají na 4. prosince slavnou one man show Caveman o tom, co dělá muže mužem a ženu ženou, o rozdílech mezi námi, o lásce, partnerství a vtipně utajených kvalitách obou pohlaví. Ve farním kostele sv. Jana Nepomuckého se můžeme 12. prosince těšit na Adventní koncert Yvetty Blánarovičové. Čtyři dny před Štědrým dnem, tedy 20. prosince, přijďte v 17 hodin do kostela na již tradiční vánoční koncert v podání žáků naší školy a jejich hostů.

A 25. prosince dopoledne se již po devatenácté sejdem na ZPÍVÁNÍ U VÁNOČNÍHO STROMU.

Vážení spoluobčané, krátkou modlitbou vzpomeňme na ty, kterým již nebylo dopřáno slavit tyto svátky společně s námi, nezapomeňte také na půlnoční mši svatou, která se koná 24. prosince ve 22:00 v kostele sv. Jana Nepomuckého.

Na závěr mi dovolu, abych vám všem popřál jménem paní místostarostky, nově zvolených zastupitelů, ale i jménem svým požehnané a milostiplné prožití vánočních svátků, důstojné rozloučení s rokem 2018 a v novém roce pak pevné zdraví a jen dny plné slunce a úsměvů.

Pavol Lukša

Obecní kalendář tentokrát jinak

Tiskárna Kleinwächter v tomto roce slaví 28 let. Zabývá se polygrafickou výrobou od vizitek, letáků, knih a přání, také výrobou kalendářů, ale ne jenom tím. Již po několik let děláme kalendáře i pro vaši obec. V letošním roce jsme byli požádáni panem starostou o vytvoření kalendáře pro rok 2019 z leteckých snímků.

Doposud v kalendářích byly většinou obrazy z historie vaší obce nebo z jejího života. V letošním roce jsme vám nabídli fotografie z vlastní tvorby, a to pohledy na Čeladnou z ptačí perspektivy. Ptačí perspektiva Čeladné a její okolí má v tomto směru co nabídnout.

Letecké snímkování krajiny provádíme z motorového paraglidingu. Tentokrát krásné panorama obce fotil Josef Kleinwächter a kolega Adam Bernard. Zda se to povedlo, posuďte sami.

Jak jistě víte, tiskárna pořádá i výstavu Betlémů, kterou pravidelně navštíví tisíce lidí. Přijďte letos i vy potěšit svoji duši a nasát její atmosféru.

Výstava se koná přímo v Tiskárně Kleinwächter v Místku, ČS Armády

2233, a to 26. 12. 2018 od 13 do 18 hodin a 27. 12. 2018 od 10 do 18 hodin. Těšíme se na Vás.

S úctou

Josef Kleinwächter

Od východu hvězda vyšla, ozářila zem.
Radujte se, veselte se,
tu zvěst hlásá všem.
Nocí se nese Gloria,
svatá rodina prožívá svůj nekonečný sen.

Na obloze hvězda září, ukazujíc směr,
Maria v klíně dítě hýčká,
chlév ozařuje z vosku svíčka,
Betlémské světlo na cestu svítí,
národům všem.

JoKlein

Čeladná má nové členy komise a výborů

Řídit obec není o tom, že se starosta s místostarostkou dohodnou, co se bude dělat.

Zatímco lidé dobře vědí, že o většině věcí rozhoduje zastupitelstvo (do kterého si nedávno zvolili nové zastupitele) a o dalších záležitostech obecní rada, mnozí možná netuší, že v obci fungují také výbory a komise. Práce členů výborů a komisí je často neviditelná, ale velmi důležitá. Nejen kvůli zákonům, které je třeba dodržet, ale také proto, že výbory a komise jsou neocenitelnými kontrolními a poradními orgány a mnohdy také organizátory. A kdo v nich bude v právě zahájeném volebním období zasedat?

Finanční výbor:

Ing. Pavel Mikeska (předseda),
Mgr. Radka Blažková, Josef Oršulík,
Hana Strausová, Irena Štefková

Kontrolní výbor:

Mgr. Iveta Magnusková (předsedkyně),
Ing. Lukáš Bražina,
MUDr. Jiří Kahánek,
Mgr. Martina O'Reilly, Josef Siuda

Kulturní komise:

Mgr. Martina O'Reilly (předsedkyně),
Mgr. Jana Satinská,
Mgr. Radka Blažková, Jitka Kaifášová,
Dis., Renata Kopecká

AKTUALITY

Obecní ples

Rok se s rokem sešel a máme tady další Obecní ples, který se připravuje na 12. 1. 2019 od 19:00 do sportovní haly v Čeladné. Vstupenky budou v prodeji na sekretariátu OÚ nebo IC od 10. 12. 2018. V průběhu prosince začneme jako každý rok žádat naše milé podnikatele v obci o pozornosti a dary do tomboly. Pokud nás budete chtít podpořit, je také možné zanechat dary na sekretariátu OÚ. Tombola k plesu neodmyslitelně patří a my velmi děkujeme za dary, které se k nám v průběhu let dostaly.

Za kulturní komisi Martina O'Reilly

Zastupitelstvo

Ve čtvrtek 13. prosince 2018 se bude konat první veřejné zasedání zastupitelstva obce nového volebního období. Zasedání proběhne tradičně ve školní jídelně základní školy od 16.00 hod. Zasedání je veřejné, srdečně zvání jsou všichni občané. Program včas zveřejníme na webu i obecních vývěškách.

Poděkování za volby

Za pomoc při přípravě voleb konaných v tomto roce děkujeme občanům:

Miloslava Cváčková, Božena Pastorková,
Jaroslava Bilavčíková, Jana Milatová, Zdenka Zegzulková,
Marta Minaříková, Danuše Hrubešová, Josef Milata, Tadeáš Zegzulka,
Ladislav Martínek, Stanislav Běčák a Jaroslav Durčák.

Pošta o svátcích

Čeladenská provozovna České pošty nás informovala o provozní době během vánočních svátků. Od 24. do 26. prosince bude pošta zcela uzavřena, v následujících pracovních dnech bude otevřeno normálně, a to až do 31. prosince, což je logické, co bychom posílali na Silvestra... Maximálně bude potřeba vyzvednout peníze nebo naopak zaplatit složenky, což je možné v rámci upravené provozní doby od 8 do 11 hodin. Následující den, tedy 1. ledna 2019 je Nový rok a tedy státní svátek, pošta bude proto zavřena.

Dovolená MUDr. Pachmana

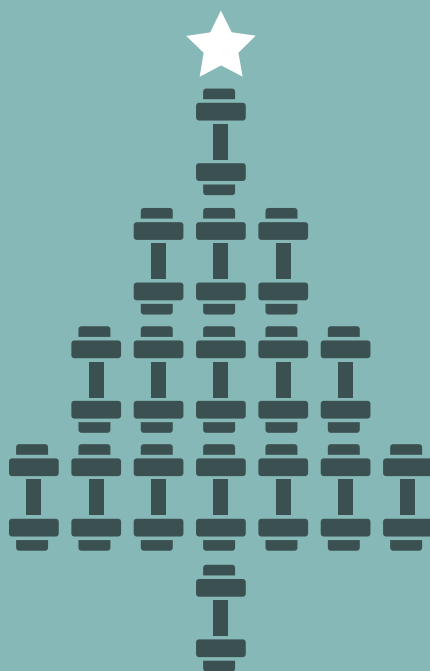
Ordinace Obvodák z Čeladné s.r.o. oznamuje pacientům, že bude mít vánoční dovolenou od 27. 12. 2018 do 2. 1. 2019. Úprava ordinace doby před svátky:

Středa	19. 12. 2018	14:00-16:30
Čtvrtek	20. 12. 2018	8:30-11:30
	odběry	6:45-7:30
Pátek	21. 12. 2018	8:30-11:30
	injekce	7:00-8:00

**VEDENÍ OBCE ČELADNÁ
A FARNOST ČELADNÁ
VE SPOLUPRÁCI S KULTURNÍ KOMISÍ
VŠECHNY SRDEČNĚ ZVE NA TRADIČNÍ**

ROZSVĚCOVÁNÍ VÁNOČNÍHO STROMU

**CIMBÁLOVÁ MUZIKA JÁNOŠ
VYSTOUPENÍ ŽÁKŮ ZŠ ČELADNÁ**

**1. 12. 2018 OD 17:00
NÁMĚSTÍ V ČELADNÉ**

**OBČERSTVENÍ ZAJISTÍ
HOTEL PROSPER
A MANŽELÉ NOVOTNÍ.**

TĚŠÍME SE NA VÁS!

Čeladná – prosinec 2018

KALENDÁŘ AKCÍ

30. 11. 2018 – 2. 1. 2019

Marcel Fujcik - Beskydy

– panoramatické fotografie

Beskydské rehabilitační centrum,
Galerie LARA, 9:00 – 21:00

**Bubbles angličtina pro děti
od září každý pátek!**

Yoga cafe, 10:30

4. 12.

Cimbálová muzika Poštár

restaurace U Sestřiček, 18:00

4. 12.

Cavemen – one man show

Prosper Golf Resort Čeladná, 19:00

5. 12.

Sněhovánky

pro všechny děti z Čeladné (ZŠ+MŠ)

sportovní hala při ZŠ, 17:00

7. 12.

Jóga a joganidra

Yoga cafe, 18:00

7. 12.

Hudební večer s M. Paszem

restaurace U Sestřiček, 18:00

11. 12.

Cimbálová muzika Portáši

restaurace U Sestřiček, 18:00

12. 12.

Adventní koncert

s Yvettou Blanarovičovou

kostel sv. Jana Nepomuckého, 19:00

13. 12.

Vlastivědná přednáška:

Sedmdesát dva jmen zpod oken

F. Stein, J. Krejčí,

J. J. hrabě z Clam-Martinic

BRC, salónek AD Lara, 18:30

14. 12.

Hudební večer s DUO LG

restaurace U Sestřiček, 18:00

18. 12.

Evergreeny se S. Jerrym

restaurace U Sestřiček, 18:00

20. 12.

Vánoční koncert ZŠ

kostel sv. Jana Nepomuckého, 17:00

21. 12.

Cimbálová muzika Polajka

restaurace U Sestřiček, 18:00

25. 12.

Zpívání u vánočního stromu

náměstí v Čeladné, 9:30

26. 12.

Štěpánská zábava s Vinyl Rock

Restaurace Na Rozcestí, 19:00

28. 12.

Hudební večer s Evergreen party

restaurace U Sestřiček, 18:00

30. 12.

Degustace vín ze Slovácké podoblasti

Hotel Prosper, 19:00

31. 12.

Silvestrovská přednáška

Humor v Českých zemích a ve světě

v r. 1918, restaurace U Sestřiček, 9:30

31. 12.

Silvestrovská zábava

Restaurace Na Rozcestí, 19:00

31. 12.

Silvestrovská zábava

s DJ R. Pastorkem

Hotel Prosper, 20:00

Připravuje se:

12. 1. Obecní ples

sportovní hala, 19:00

Přichází advent, čas zklidnění

Rozhovor s duchovním správcem čeladenské farnosti Mariuszem Roszewskim o milionech, které se za posledních šest let investovaly v kostele sv. Jana Nepomuckého, o tom, jestli se vyplatí hledat „vyšší hodnoty“ i o čtyřech svíčkách na adventním věnci.

Jestli si to vybavuji správně, za těch šest let probíhala v čeladenském kostele opravdu mimořádná „investiční“ aktivita. Byl to váš záměr, už když jste do Čeladné přicházel?

Začátek určitě naplánovaný nebyl. Stalo se, že dva týdny po mém nástupu na zdejší farnost spadl zvon. Kostel naštěstí nijak vážně nepoškodil, ale vlastně to nastartovalo první opravy, od kterých se pak odvíjely ty další. Postupně se vyskytly věci a závady, o kterých jsem netušil.

Ale když se na to podívám z druhé strany: já to přirovnávám ke koním. Jsou koně chovné a tažné, podobné je to i s lidmi. A já jsem zrovna ten tažný.

11 MILIONŮ

Tak jste se pustil do budování...

Já jsem dříve nebyl žádným odborníkem na stavby, ale když člověka situace přinutí, tak se musí starat. A tak jsem se kromě kněžské služby stal opravářem.

To bylo tak jednoduché? Ze dne na den?

Na diecézi je stavební odbor. Tam jsou odborníci, kteří se snaží pomoci s věcmi, které přesahují možnosti a schopnosti farářů. Ale je to spíše poradní sbor.

Takže o většinu věcí jste se musel postarat sám.

Já se snažím vždycky dobře připravit. Když něčemu nerozumím, tak se obrátím na starostu, který má zkušenosti, nebo na samotné stavaře. Je dobré mít firmu, která je ověřená. Někteří stavebníci jsou schopní vás vycinkat z peněz a nakonec říct, že z toho nic nebude. A pak je důležitá spolupráce s biskupstvím, které zajišťuje technický dozor. Nemůže to být tak, že pan farář přijde s krumpáčem a začne kostel opravovat. Každá stavba musí projít registračním procesem, plánováním, máme kontrolní dny. Když cena přesahuje 200 tisíc a čerpáme nějaké dotace, tak si můžeme být jisti, že se objeví lidi z finančního úřadu, aby vše zkontrolovali.

Kolik peněz za těch šest let kostel „spolykal“?

Kolem jedenácti milionů korun.

Mariusz Roszewski oslavil v listopadu 50 let. Ke kulatému jubileu mu hodně zdraví popřáli farníci a za obec starosta Pavol Lukša

Musím říct, že je to na kostele vidět. Ale peněz je to opravdu hodně, kde jste je všechny sehnal?

Peníze vám nikdo jen tak nedá, je to na schopnosti každého duchovního správce. Jsou čtyři zdroje – církve, obec, různé dotace a pak soukromí dárce.

Pojďme to vzít postupně. Církve je jasná, ale co obec?

Vždy záleží na vůli místních politických činitelů. Jsou kostely, které jsou v mnohem horším stavu, ale kvůli

Naše dárce spojuje, že chtějí dát peníze na dobrou věc. Kostel je pro ně památka, kterou je třeba zachránit.

tomu, že je tam špatná domluva mezi farností a obcí, tak se nedělá nic. Jinde je dobrá spolupráce, ale chybí finance – ne každá obec má takový rozpočet, aby mohla pomáhat. A někde je to tak, že obec hospodaří dobře, takže má peníze na vlastní investice i na pomoc farnosti. Což je případ Čeladné.

Takže vy starostovi řeknete, kolik potřebujete, a za týden máte tu částku na účtu.

To vůbec není tak jednoduché. Vedení obce a rada opravám kostela fandí, ale vše musí projít zastupitelstvem. A musíme si přiznat, že v něm jsou někteří zastupitelé, kteří tomu vůbec nerozumí. Jezdí po památkách, ale nechápou, že se o ně musí dbát. Nebo to chápou, ale myslí si, že by

to měl platit někdo jiný. Ale to není jenom u zastupitelů. Obdivujeme všechno, co mají v zahraničí, ale doma to nevidíme.

PATRIOTI, ALE I PŘESPOLNÍ

Mluvil jste i o dárkách. Každý, kdo byl na mši, asi na kostel něco přispěl, když se na konci mše vybírá do kasičky. Ale to jsou drobné. Máte i větší dárce?

Máme, a jsem za ně opravdu vděčný. Získali jsme dárce, kteří nám přispívají od několika tisíc až po opravdu velké částky.

Co to jsou za lidi, že darují své těžce vydělané peníze právě čeladenskému kostelu?

Jsou to různí lidé, ale spojuje je to, že chtějí dát své peníze na dobrou věc. Dívají se, jestli je pan farář schopný za ty peníze něco kvalitního udělat. Sledují, jestli je nezdefrauduje. A když jsou spokojení, tak příště přispějí třeba i vyšší částkou.

Proč to dělají?

Dívají se na kostel jako na památku, kterou je potřeba zachránit. Zajímavé je, že zdaleka ne všichni jsou nábožensky založení. Berou kostel jako něco, co nám zanechali naši předkové, a není jim jedno, jak bude vypadat, když už tady nebudeme. Je to pravý opak těch, kteří se řídí heslem „Po nás potopa“.

Takže se dá říct, že jde o místní patrioty?

Většinou ano, ale máme i dárce úplně odjinud. Přečtou si o nás na internetu, přijedou se podívat a řeknou: Vykonali jste kus práce a já vás rád podpořím.

KDYŽ TOMU FARÁŘ ROZUMÍ

Ještě mě zajímá ten stavební proces. Jak dokážete jako „duchovní správce“ farnosti dohlédnout i na ty investice?

Firmy, které u nás staví, mě už znají. Vědí, že jsem trochu přísnější. Všechny podmínky domlouvám předem. Nikdy nevyplácím zálohy, s tím mám špatné zkušenosti. Ale všichni ví, že když je projekt dokončený a zkolaudovaný, tak se můžou spolehnout, že budou mít peníze za pár dnů na svém účtu.

Myslíte, že k opravám kostela přistupují jinak, než když staví panelák?

Některí to tak možná už mají nastavené, ale hlavně vědí, že pan farář už tomu trochu rozumí. Nikdy to není tak, že přijdou a řeknou: my to víme a umíme nejlíp. Při opravách kostela je to jinak, takže si nechají poradit a vždycky mi vyjdou vstříc. Je to stejné, jako když stavíte barák. Můžete nechat firmu bez dozoru a pak reklamovat závady, ale lepší je být přímo u té stavby a všechno řešit na místě. Je to kratší cesta, pak jde všechno rychleji a je to kvalitnější.

Takhle to vypadá vlastně strašně jednoduše. Jako že se ráno probudíte, řeknete si, že kostel potřebuje novou fasádu nebo věž, seženete peníze, firmu a stavíte.

To by bylo ideální, kdybych mohl stavět „ze dne na den“. Ale jsou to věci, které vyžadují čas, je třeba sehnat peníze, někdy z obce, někdy z kraje, z Evropské unie nebo z Ministerstva kultury, což ale u nás nepřipadá v úvahu, protože náš kostel není památka. Většinou jsou na opravy potřebné obrovské částky. Málokdo si dokáže představit, kolik je za tím náročné práce, návštěv, jednání, schůzek. Cíl je jeden – zachránit to, co je dědictvím otců. To si vždycky připomínám, když vyplňuji další a další formulář nebo žádost.

DRUHÝ POLOČAS

Když jsme dělali rozhovor do Čeladenského zpravodaje před čtyřmi lety, zmínil jste se, že průměrná „životnost“ faráře v jedné obci je 15 let, než ho církev pošle jinam. Takže už pomalu vstupujete do druhé poloviny vašeho „funkčního období“...

Není to žádný zákon, spíš zvyklost. Já jsem v Čeladné opravdu spokojený, takže bych tady určitě vydržel déle. Na druhou stranu chápu, že člověk musí něco nabízet. Nemůže být jen odběratel, ale i ten, kdo něco předává. A je fakt, že po 15 letech už farář nikoho nepřekvapí. Platí to i naopak, farář se podívá na člověka a automaticky ho zařadí do nějakého šuplíku. To taky není dobře.

Můj dotaz směřoval právě k té „druhé polovině“. Proinvestujete dalších 11 milionů?

To určitě ne, většinu důležitých oprav už jsme zvládli. Ale je tady ještě jeden velmi důležitý úkol – odvodnění kostela. Na tom totiž stojí všechno. Kdybychom kostel neodvodnili, tak všechny práce, které jsme tady doposud udělali, budou ohrožené. Bez odvodnění by to všechno mohlo za pár let spadnout. Kostel má sice pevné základy, ale není odvodněný, takže se voda a sůl dostane i přes kámen na povrch a bude ničit. Peníze a oběti mnoha lidí by byly k ničemu.

Kolik potřebujete na odvodnění peněz?

Určitě přes 700 tisíc, možná i více. Pro farnost jako neziskovou organizaci je to velká částka. Rád bych se do toho pustil už příští rok. Nechci to odkládat, pak se lehce stane, že na to člověk zapomene nebo má důležitější úkoly.

Jak takové odvodnění u kostela probíhá?

Chceme to udělat moderní metodou, takzvaným podřezáním. Pokud se to podaří, bude to teprve třetí nebo čtvrtý kostel v naší diecézi odvodněný touto formou.

Odvodnění kostela bude taková „neviditelná“ investice, na rozdíl od opravy věže, nových hodin, zvonů a mnoha dalších.

Chystáte ještě něco dalšího?

Už toho bylo dost. Šest roků sedím v papírech, v žádostech, ve formulářích. Někdy je těžké vysvětlovat, co dělám, je to neviditelná práce, unavující. Lidi si často můžou myslet, že nedělám nic. Takže odvodnění bude poslední velká akce. Samozřejmě

Jeden z významných počinů Mariusze Roszewského - zajištění kompletní opravy varhan. Přispěli na ni i lidé z Čeladné a také obec

musím zajistit další běžné opravy, o kostel je třeba starat pořád. Například bych chtěl přelakovat lavice. Ale ve srovnání s tím, co jsme udělali, to už budou jen maličkosti.

NA GOLF

Tak to budete mít mnohem více času než dříve. Co budete místo přípravy oprav a shánění peněz dělat?

Budu chodit na golf, více než obvykle. Užívat si krásu Beskyd. Mám pejska, který taky potřebuje, aby se mu páníček věnoval.

Ví o tom biskup Lobkowicz? Tedy o tom, že hrajete golf.

Já nejsem člověk, který by o sobě všechno vyhlašoval. Nevím, jestli to biskup zaregistroval. On není fanoušek golfu, ale spíš lesák, takže kdybych chodil jako nimrod, tak by ho to asi upoutalo víc.

A může farář hrát golf? Nevychytají vám to farníci?

Podívejte se, jak to dnes v Čeladné vypadá. Spousta lidí jezdí na kolech, jejichž hodnota je srovnatelná se střední třídou aut. Při túrách do Beskyd mají oblečení, které stojí tisíce. Když si spočítáte, kolik zaplatíte, abyste si mohli zahrát do jamky... to už dneska nejsou tak velké částky. V Čeladné běžně hrají golf dělníci z fabrik. Exklusiv je v tom, že se tam lidi slušně chovají, že na golf nechodí hulváti.

Co vás na golfu baví?

Nic mě nehoní, mám čas přemýšlet. Nemusím se dívat na hodinky. V kolik přijdete k poslední jamce, to je vaše věc. Navíc jsem v přírodě, vyčistím si hlavu. Mobil mám vypnutý, takže i kdyby mi volal pan Lobkowicz, tak se nedovolá. Ne že by na golfu pan farář seděl každou chvíli, mám hodně jiných povinností, ale občas to člověk potřebuje. Někdo jde do kina nebo na filharmonii, já radši ten golf. Snažím se to využít, pokud to můžu – nikdy nevím, kdy mě přemístí třeba do nějakého města, kde se budu dívat jen na komíny.

PENÍZE NEJSOU VŠECHNO

Na vaše nedělní čeladenské mše chodí – alespoň podle údajů, které máte na webu – v průměru kolem 130 lidí. Je to málo nebo moc?

Kdybych byl pan farář Czendlik, přítel Lucie Bílé, tak možná kostel zaplním více. Ale já jsem vděčný za tu stabilitu. Na lidi, kteří chodí do kostela, se můžu vždycky spolehnout. Pro mě není důležitá kvantita, ale kvalita. Ne počet lidí, ale to, co jsou schopni společnosti předat. Třeba na Jablunkovsku nebo na Opavsku jsou kostely plné, ale mnohde se pak už lidé neanga-

žují. Raději dají faráři pár korun navíc a pak si jdou po svých. Peníze nejsou všechno, a jsou věci, které penězi nenahradíte.

Takže lidi, kteří chodí na vaše mše, se angažují i jinak?

Někde jsem slyšel, že do kostela chodí lidé chudí a blbí, kteří si v životě nemohli poradit a teď čekají, že jim pomůže církev nebo Pán Bůh. Ale když se podívám, kdo chodí do kostela v Čeladné nebo v Kunčicích pod Ondřejníkem, tak jsou mezi nimi živnostníci, podnikatelé nebo představitelé korporací, kteří pracují v Ostravě. Do kostela nechodí kvůli faráři, ale proto, že chtějí poděkovat: za svou rodinu, za své schopnosti, postavení. A takové lidi jsou velmi účinní, když farnost něco potřebuje.

Jak konkrétně pomáhají?

To jsou různé věci, od stavebních prací až po administrativní nebo ekonomické záležitosti. Třeba když se potřebuji poradit, jakou cestou jít, abych zbytečně neutopil peníze. Ale jsou i lidé, kteří přijdou, když potřebujeme kostel připravit na nějakou významnou akci. Převlečou se do montérů, vezmou do ruky hadru a utírají prach, protože cítí, že kostel je jejich domov.

Jak za těch šest let v Čeladné sledujete vývoj naší společnosti?

Pozoruju úpadek hodnot. Lidi žijí, aby pracovali. Když se člověk dívá na zprávy, tak vidí, že vyšší hodnoty vymizely. Lidi už nic nezajímá. Každý jen přichází – ať už do kostela nebo na obec – jako na úřad. Platím, tak chci!

Čím více techniky, tím je člověk osamělejší.

V hospodě si lidi nepovídají, ale zabývají se svými mobily

Čili: kam naše společnost spěje?

Znám lidi, kteří byli velice schopní, a na jednu příšli o všechno. Mysleli si, že nepotřebují nikoho a nic včetně těch vyšších hodnot, a zůstali sami, protože když se nedopracovali k vyšším hodnotám a příšli o peníze nebo jiné nižší hodnoty, tak co jim zůstalo? Vztít si šňůru a najít strom... Ale pořád je šance, že se lidé probudí.

PROČ NEMÁ FARA FACEBOOK

Není to tak trochu i vina církve, že se „schovává“? Proč třeba vaše fara nemá svůj profil na Facebooku?

Máme internetové stránky, to myslím úplně stačí. Když dnes člověk něco chce zjistit, tak má tolik možností, že se jednoduše dostane ke všem církevním institucím nebo k tomu, co se děje ve farnosti. Já mám osobní zkušenost, že když někdo potřebuje dát do pořádku svůj život, třeba domluvit církevní svatbu nebo pokřtění dítěte, tak mě sežene třeba na druhém konci světa. Když člověk chce, tak vždycky může, a když nechce, tak si najde 1500 překážek. Podívejme se, jak to fungovalo za první republiky, tehdy lidi neměli ani telefony, ale vždycky se dokázali informovat a sejít.

Internet měl lidi spojoovat, ale zdá se, že je to naopak...

Čím více techniky, tím je člověk osamělejší. Vidím to často i v Čeladné – celá rodina sedí v hospodě, a vůbec spolu nekomunikují, ale všichni něco dělají v mobilech. Je to otázka chuti. Když člověk chce, je schopný najít cestu.

Vrátili jsme se zpět do obce. Jak si myslíte, že se bude Čeladná vyvíjet v příštích letech?

To je velmi složitá otázka. Když to vezmeme z materiálního hlediska, tak narazíme na lidi, co jsou „pro“ i „proti“. Pro ty první je fajn, máme všechny služby pod rukou, stačí vyjít z baráku a máme tady doktory, lékárnu, poštu, obchody, prostě ten základ, který potřebujeme k existenci. Druhá skupina tvrdí: Čeladná za doby Lukši prošla zabetonováním. Obec nemá čím dýchat, dusíme se. Já jezdím po světě, a když to srovnám, tak naše obec by se dala přirovnat k takové poklidné provensálské vesnici, kde se člověk cítí dobře, je tam klid, má se kde posadit, povykládat se sousedy. Ale my si pořád na něco stěžujeme.

Jak to řeší třeba právě v té Francii?

Je to otázka přístupu lidí k vizi toho, který byl zvolen a stojí v čele obce. Prostě musíme mu důvěřovat, že chce pro lidi to nejlepší.

Starosta se snaží – a občané mu to ve volbách „spočítali“ docela hezky.

To je pravda, volby jednoznačně vyhrál, ale na druhé straně pana starostu trochu lituju. On se snaží lidi probudit, a odpověď je skoro nulová. Já se zúčastňuji různých akcí a vidím, že lidé netouží po vyšších hodnotách. Když je tam něco zdarma, tak je plné náměstí. Naopak když se nic nenabízí, ale když jde o vyšší hodnoty, o připomenutí, že to, co máme, to nám není dáno navždy, ale jsou to věci, které byly vybojované a vykoupené mnoha oběťmi, tak přijde lidí mnohem méně. To mě mrzí. Že vyšší hodnoty

na Čeladné jsou někde pohřbené. Lidi si to neuvědomí, ale připravit takovou akci stojí hodně úsilí. Pan starosta to nedává najevo, ale myslím, že ho to taky mrzí.

Co s tím? Má ještě smysl o hodnoty bojovat?

Národ bez paměti není národ. Každý národ má svou minulost, ke které se musí vracet. Věřím, že třeba paní ředitelka základní školy v dětech probudí ten pocit národní hrdosti.

Neměla by být první rodina?

Podívejte se, jak to dnes v mnoha rodinách vypadá. Pracuje se sedm dní v týdnu. Dům je hotel, jídelna je restaurace. Taťka je u ledničky, mamka u televize, děti u počítače. Kde tady je společnost? Pan starosta se snaží začít od těch všeobecných hodnot: Pamatujme na to, že žijeme ve svobodě a v demokracii. Mysleme na to, kdo za nás obětoval své životy, abychom my žili ve svobodě. Proto se Pavol se nedívá na svůj post jen z perspektivy svého měsíčního platu, ale bere to velmi vážně, dokonce bychom mohli říct idealisticky.

ADVENTNÍ NERVOZITA

Před námi je advent. Může nám nějak pomoci, abychom se soustředili na ty „vyšší hodnoty“?

Advent je příprava na Vánoce. Na rozdíl od Velikonoc, které jsou pro křesťany těmi

nejdůležitějšími svátky, protože slavíme zmrtvýchvstání Krista, tak Vánoce jsou rodinné svátky, oslava narození. Lidé se odjakživa snaží na všechny rodinné události poctivě připravit, aby je mohli v plnosti prožít. Jak to probíhá v rodině poslední týdnů před porodem? Všichni žijí v napětí, někdy přijde zneklidnění, nervozita. Advent má člověka vytišit, odpoutat od materiálních věcí a duchovně připravit na Vánoce.

Budeme rozsvěcovat stromky, zapalovat svíčky na adventních věncích. Ale možná ani nevíme, proč...

Dříve to bylo tak, že každá svíčka něco znamenala. Informovala, že narození Krista se přibližuje. Proto byl v rodinách věnec na důležitém místě, a tím místem byl stůl, protože lidé tam trávili čas, což už v dnešní době bohužel vypadá úplně jinak. A právě rozsvěcování vánočního stromku je novodobý zvyk, který přišel z Německa, kde se pořádaly různé trhy, což člověka taky spíše znervózní, než zklidní. Ale stromek je symbol života. Přichází nový život, který nepomijí. Když člověk prochází náměstí a vidí tam ty rozsvícené stromky, měl by si uvědomit, že se připravuje na přijetí Krista, věčného života. To pro nevěřícího člověka nic neznamena, ale všechno musí mít svou hlavu a patu.

Advent má být přípravou. Ale my se nepřipravujeme, my adventu vůbec nerozumíme. Stačí, když se podíváme na supermar-

kety – tam se prodávají vánoční ozdoby už během dušičkového týdne. A když začíná prosinec, tak už se pomalu začínou chystat velikonoční zajičky.

Mluvíte o zklidnění, ale vy právě během adventu pracujete mnohem více, než jindy.

V předvánoční době mají lidi větší zájem o duchovní věci, bývá i větší účast na mších. Taky zprostředkováváme svatou zpověď – spousta katolíků chce v plnosti prožít Vánoce tím, že jdou ke zpovědi, a to vyžaduje přítomnost kněze. Takže jezdíme po farnostech a vypomáháme si, aby co nejvíce lidí mohlo přistoupit ke zpovědi.

Co chystáte pro ty, kteří by rádi o Vánocích zašli za sváteční atmosférou do kostela?

Budou dvě takzvané „půlnoční“, tedy pas-týřské mše svaté. V osm hodin v Kunčicích a v deset na Čeladné.

Vladislav Sobol

Na pozvání Mariusze Roszewského přijel spolu s 3D ostatky sv. Jana Nepomuckého nepomucký farář Jiří Špiřík, rodák z Čeladné

Lidé beskydští vyslali do světa třetí knihu „O lidech v Beskydech III“

V sobotním podvečeru dne 24. listopadu tohoto roku zaplnily Společensko-kongresovou halu restaurace Golf v Čeladné téměř tři stovky příznivců knih, které od roku 2012 vydává místní Okrašlovací spolek Rozhledna. Křtila se kniha „O lidech v Beskydech a o pozoruhodných památkách a přírodních zajímavostech III“ a během večera, který zahájila populární kapela Lam trio, nebyla nouze o různá překvapení. Sté výročí vzniku „Republiky Československé“ si účastníci křtu připomněli tím, že knihu pokřtilo nejdříve jedenáct „prvorepublikových dam“ oblečených v módním stylu dvacátých a třicátých let minulého století. Posléze křtilo jedenáct mužů, výrobců nejrůznějších druhů likérů z plodů beskydských zahrad.

Mezi nimi byl také Jan Krkoška, náměstek hejtmána Moravskoslezského kraje (na snímku vlevo s autorem knihy Petrem Andrle) a nemohl scházet ani starosta Čeladné Pavol Lukša (na snímku vpravo). Na snímcích vidíte i „stoletý rum“, který křtícím dámám věnoval v původní originální sto let staré lahvi majitel frýdecko-místecké Beskydské likérky Libor Pastorek. Rum byl vyroben dle receptu jeho předchůdce Hermanna Löwa z Koloredu, který tento nápoj uvedl na trh právě v roce 1918.

Každý, kdo si na křtu zakoupil tuto novou knihu, dostal v upomínku malou lahvičku nápoje „Lysá hora“ s vinětou přední strany obálky knihy s římskou trojkou, což byl také dar Libora Pastorka. V tomto týdnu si zmíněné knihy můžete zakoupit v Informačním centru v Čeladné a pro první zájemce jsou tyto suvenýry připraveny. Kniha „O LIDECH V BESKYDECH III“ má 472 stran v půvabném grafickém provedení a na jejím obsahu se podílely desítky autorek i autorů z beskydských obcí. Součástí knihy je již tradičně DVD, v tomto vydání obsahující amatérské filmy ze Svatohubertských mší v Bílé z let 2005-2017.

Účastníci křtu přišli také pozdravit zástupci hornické Nadace Landek z Ostravy, její ředitel Ing. Josef Gavlas a tajemník nadace Ing. Jaroslav Kubánek. Milým hostem byl také předseda Matice radhošské Drahomír Strnadel z Trojanovic, který předal panu Rudolfu Jarnotovi z Příbora, „nestorovi beskydských fotografů“ Pamětní medaili Matice radhošské (na snímku vlevo). Ve křtěné knize je nejen medailon fotografa a horolezce Rudolfa Jarnota, ale také mnohé jeho krásné snímky. Nu a tradičně na závěr knihu pokřtila delegace Lašského království (lašský král Zdena Viluš I., jeho dcera, lašská princezna a zmíněný již Libor Pastorek, vrchní líkérník Lašského království (na snímku vpravo). Lašský král vyzval Lachy a Valachy ke svornosti a pozval všechny na řadu zajímavých adventních akcí. Fotografů bylo bezpočet, přijela i lokální televize z Příbora, mezi hosty byla řada starostů a starostek okolních obcí. Fotografie v tomto textu pořídili kmenoví fotografové doposud vydaných beskydských knih Stanislava Slovákova a Petr Pazdírek. A co za knihu bude příště? Nevíme. Ale čtenáři tohoto listu se to rozhodně dozvědí jako první.

(le)

PROGRAM NA PROSINEC

Zdravotní cvičení

skupina I - úterý 9:00–11:00 (do 18. 12.)
skupina II - čtvrtek 9:00–10:00 (do 20. 12.)

Posezení v klubovně, společenské hry

úterý 14:00–17:00 (do 18. 12.)

Všehomix (st 5. 12.) 15:00–17:00

Kurz angličtiny pro mírně pokročilé

(čtvrtek 6. a 20. 12.) 10:30–12:30

PROSINCOVÉ AKCE

Mikulášské hudební odpoledne s Petem čtvrtek 6. 12., 15:00

Letos poprvé nám k poslechu i tanci zahraje a zazpívá ve své mikulášské zástěře a čepičce náš oblíbený ostravský bard Pete-Sax. Vstupné dobrovolné.

Posezení s cimbálovkou Satina

STŘEDA 12. 12., 16:30

Po letech opět cimbálová muzika v klubu. Proto si nenechte ujít odlehčené posezení s výbornou cimbálovkou Satina s primášem Jiřím Adámekem. Vstupné dobrovolné.

Předvánoční posezení s Beruškou

STŘEDA 19. 12., 15:00

Společné posezení v klubovně začne již tradičně milou návštěvou dětiček z MŠ Čeladenská Beruška (pod vedením paní Jany Bartošové) a jejich předvánočním představením s názvem „Zpívaný živý betlém“. Posléze posedíme v předvánoční atmosféře a popřejeme si pěkné svátky. Vstupné se nevybírání.

Antistresová cesta do Pstruží

čtvrtek 27. 12., 13:30

Po vánočním hodování a někdy i shonu snad přijde vhod společná vycházka do naší oblíbené destinace s občerstvením v restauraci Vlčárna. Sraz ve 13:30 před DPS, návrat dle situace.

V případě nepříznivého počasí bude posezení v klubu od 14:00.

Modravých dálek volání

PÁTEK 4. 1. 2019, 15:00

Novoroční koncert ostravského sdružení Quo vadis (Ludmila Zálesná - zpěv, Zdeněk Lánský - housle, Jaroslav Domanský - klavír). Zazní převážně písně 20. a 30. let min. st. (Noční motýl, Když jsem kytici vázala, Růžová krinolína aj.). Vstupné dobrovolné.

Klubovna je v přízemí DPS.

KONTAKT: petr.bernady@seznam.cz
737 532 227 731 505 585

WWW.SENIORICELADNA.CZ

Po roce opět výlet do vesmíru

Programově pestrý listopad

*Jak se dočtete níže, klubový listopad se docela vydařil a můžeme se těšit na prosinec, nabízející další „bonbónky“, stačí se podívat na program. Ted' jen ne-
ochořet a udělat si čas.*

DO ORDINACE, DO HOSPODY A POSLÉZE (FOTO)MÁNIE

Druhou letošní přednáškou pokračoval zdravotnědy-
cyklus Hovory s lékařkou. Tentokrát se hovořilo převažně o antibiotikách klasických i přírodních, přednášela a besedovala jako obvykle paní MUDr. Andrea Glosová a jako obvykle na úrovni.

Týden poté byla vykonána podzimní cesta do BRC s návštěvou blízkého obchůdku Monáda, posléze galerií a jako obvykle bylo dílo zakončeno posezením v restauraci U Sestřiček.

Další týden poté jsme opět propadli mánii s promítáním fotek a vzpomínkami, tentokrát na akce roku 2017. Když se vybírala fotka roku, bylo to skoro jako hlasování ve sněmovně...

VÝLET DO KOPŘIVNICE

Poslední letošní umírněný turistický pátek jsme absolvovali s klikou. Mám na mysli fakt, že byl přítomen poslední pěkný den před sobotním ochlazením a přechodem do pošmourná. Z kopřivnického nádraží jsme zamířili na blízké kopečky, z Bezručovy vyhlídky byl ještě docela jas-

Hradní pán Šostýna nás vítá

Fotka roku 2017: Květnové odpoledne s Beruškou

Před invazí do ostravského Planetária

ný výhled a posléze jsme dosáhli zříceniny hradu Šostýn a vrátili se k vlaku. Nějakých šest km si šestka chodičů (jak říkáme seniorům ještě schopným umírněné turistiky) docela užila a po zastávce na kávu se v dobrém rozmaru navrátila domů.

VÝLET DO VESMÍRU

Téměř přesně po roce jsme podnikli reprízu úspěšného zájezdu do ostravského Planetária. Zaplněný červený hasičský bus s panem Čajánkem za volantem byl natěšený hlavně na promítání v kopuli sálu a opravdu to stálo za to. Nejprve jsme si prošli tzv. Experimentárium, dali si kávu z automatu a přesunuli se do sálu. Zde po

obvyklé procházce hvězdnou oblohou byl na programu film Dobrodružná cesta k planetám, podívaná fascinující. Na zpáteční cestě jsme si už naplánovali další reprízu do roka a do dne.

JEŠTĚ NA PROGRAMU

Po uzávěrce tohoto čísla nás ještě čeká Lehce poetické odpoledne s našimi milými básničky paní Dajanou Zápalkovou a panem Bohumírem Vidurou, jejich prezentace vlastní tvorby bude ještě proložena hudebními vsuvkami pana Aleše Ludvíka. Trocha poezie nikoho nezabije, naopak potěší.

Přijměte pozvání na naše další klubové akce a přání hezkých a pokojných Vánoc.

Petr Bernady

V pořadí již osmé Hovory s lékařkou

U hrobu Janko Ušiaka se schází každým rokem více lidí

Příběhu Janko Ušiaka, který zemřel hrdinnou smrtí na území Čeladné při osvobozování Československa, místní rozumějí. Možná i díky úsilí vedení obce se jich každoročně 2. 11. schází u hrobu tohoto partyzána více a více. Ušiak je pro čeladenské ztělesněním boje za svobodu.

Dříve chodil k hrobu Ušiaka hlouček lidí, teď už je to pěkný zástup

Přijel i Marian Čerpák, starosta Budiné, kde se Ján Ušiak narodil

Miroslava Kaštovská předala jménem Českého svazu bojovníků za svobodu starostovi Čeladné pamětní medaili za spolupráci při pořádání pietních akcí připomínajících boje za osvobození Československa

Důstojnou atmosféru zpestřil čeladenský školní pěvecký sbor

SLOVO ŘEDITELKY

Jak se do lesa volá...

První sněhové vločky jsou příslibem klidu, pohody, zimních radovánek a Vánoc. O Vánocích se rodiny scházejí více než kdy jindy. Sedí se, povídá a vzpomíná. Děti mají rodinné sedánky rády a většinou pozorně naslouchají. Skrze rodinné historky si rozšiřují slovní zásobu, představivost, poznatky o osobách blízkých i cizích – prostě slyší, jak to na tom světě chodí. Já letos povyprávím vnoučatům pár příběhů ze života mých četných strýců a tet. Třeba tento:

O HOSPODÁŘI ŠTEFANOVI
A JEHO KRÁVĚ

Strýc Štefan byl celý život gazda, jak se patří. Za rozbřesku už mívál nakrmena a poklizena všechna domácí zvířata, pak pracoval v lese a po práci se znovu věnoval svým kravám, býkům, prasatům, drůbeži, včelám, zahradě, polím a výrobě všemožných domácích produktů. Strýc Štefan žil jako jeho rodiče – ať byl svátek nebo pátek – pracoval od tmy do tmy. A byl šťastný. Nikde mu nebylo tak hezky jako mezi jeho zvířaty.

Psal se rok 1997, bylo léto a Štefan se těšil, že za rok už bude v důchodu, že rozšíří chov prasat, přikoupí kravku či dvě... Toho léta však přišly povodně. Štefanovo hospodářství je blízko Opavice. Onoho deštivého dne jindy nenápadná klidná říčka sílila a rostla. Kalné valící se vodě náhle začalo být říční koryto malé. Voda se rozlila přes cesty a louky do zahrad, dvorků, zaplavila sklepy a stoupala stále rychleji. Když bylo na Štefanově dvoře vody po kotníky, vypustil všechnu drůbež, vepře, odvázel velká zvířata, otevřel všechna vrata ze zahrady a z polí...

Voda byla po kolena. Vzal bič a hnál krávy a býky vzhůru strání za zahradou na hlavní cestu. Ta je dost vysoko, tam budou v bezpečí. Už byli skoro na místě. Jedna kráva však na podmáčené stráni uklouzla, upadla, sjela s kopce a vystrašená pelášila zpět domů. Velké kusy dobytka byly zabezpečeny až na tu nešťastnou Stračenu. Strýc seběhl zpět. Voda na poli už mu byla po pás a než se přebrodlil na dvůr ke Stračeně, sahala mu k ramenům a stále stoupala.

Boj o život

Začal boj o holý život. Štefan se nejprve snažil pomoci krávě dostat se z valící se vody, v níž plavalo vše, co jí stálo v cestě. Nakonec se, zcela vysílen, chytil krávy za

ocas a odevzdal se osudu. Stračena bojovala statečně, z vody se jí nakonec podařilo dostat, strýc se nepustil, a tak zachránila sebe a vytáhla i jeho. Od té chvíle byla privilegovanou obyvatelkou Štefanova hospodářství a za záchranu hospodářova života měla žít šťastně a spokojeně až do smrti.

Paní Stračena

Uplynulo šest let. Následky povodní byly zahlazeny a Štefan spokojeně pracoval jako obvykle. Stračena dávno pochopila, že má úplně jiné postavení než její kolegyně a patřičně toho využívala. Naučila se nabrat na rohy petlici a otevřít si takto každé jedno z patera vrat. Producovala se tedy volně po celém hospodářství, sem tam něco vyvedla, ale vše jí bylo oduštěno. Až do jednoho letního podvečera roku 2003.

O život podruhé

Strýc zrovna skládal na dřevěnou lavici na dvoře hroudy čerstvě vyrobeného tvarohu, másla, lahve se smetanou, mlékem a podmáslím. Ještě si zašel do síňky pro dřevěný škopík, když tu přišla Stračena, drcla do lavice a převrhla ji. Strýc, vida tu spoušť, se na krávu zle obořil, nadával jí, strčil do ní a majznul ji tím škopíkem. Kráva zaútočila. Mocným drcnutím srazila Štefana na zem a útočila na něj kopyty i rohy. Strýci došlo, že jde o vteřiny, že pokud neunikne, zemře. Snažil se dostat pod traktor, ten stál nejbližší. Než se mu to podařilo, zabodla kráva roh do strýcova stehna a trhla vzhůru. Prostě ho nabrala na rohy a odhodila. Skutálel se pod traktor. Kráva ryčela, psi štěkali, strýc křičel. Lidé se seběhli a pomohli. A jak to dopadlo? Štefan ležel mnoho týdnů v nemocnici. Léčil si polámaná žebra, propíchnutou plíci, tržné rány a pohmožděniny od kopyt, nějaká vnitřní zranění a těžce zraněnou nohu. Kráva šla na jatka.

Dnes má Štefan 83 let. Po zranění sice špatně chodí, ale stále má malé hospodářství. I na tom traktoru ještě zajede do lesa pro dřevo. A na Stračenu vzpomíná s úsměvem a pobaveně, jako na všechno, co ho v životě potkalo.

Milí přátelé, přeji Vám klidný čas adventu a vánoční čas naplněný pohodou, radostí a příběhy.

Jana Satinská

Víte, co je POKOS?

Jsme na vesnici a tak mnohé napadne, že se může jednat o výzvu k posekání louky. Šikovným kutilům jistě přijde na mysl spojitost s pokosovou pilou, která dokáže zajistit precizní úhlové řezy. Kdo popustí uzdu své fantazii, bude možná přemýšlet nad tím, zda POKOS není název nějakého alkoholického nápoje či nového druhu výbušniny.

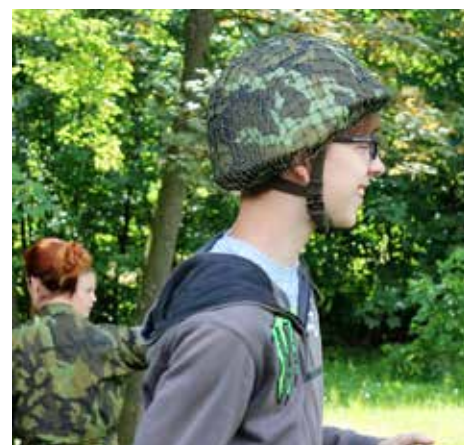
Samá voda, samá voda... Tuto zkratku používá Armáda ČR k označení Přípravy občanů k obraně státu – prostě POKOS.

Zákonná povinnost občanů bránit svou vlast nezanikla ani s profesionalizací Armády České republiky. Problematika obrany státu je zařazena také v rámcových vzdělávacích programech pro základní i střední vzdělávání. Ne, nebojte se, žáci neběhají v plynových maskách a pláštěnkách...

Výuka zmíněné oblasti by měla u žáků vytvářet pozitivní hodnotový systém opřený o historickou zkušenost, ovlivňovat jejich postoje v oblastech obrany státu a ochrany fyzického i duševního zdraví, životů, životního prostředí a majetku při různých rizikových situacích a mimořádných událostech vojenského charakteru.

Naše škola spolupracuje s vojáky v oblasti POKOSu například formou účasti pedagogů na pravidelných školeních nebo formou zajímavých besed a přednášek pro naše žáky. Vrcholem spolupráce s Armádou ČR je každoroční Memoriál Janka Ušiaka (branný závod), který je zaměřen právě na tuto oblast. Jsme rádi, že si memoriál získává stále větší popularitu a oblibu jak našich žáků, tak i u žáků z okolních škol. O tom svědčí zvyšující se počet přihlášených účastníků. Věříme, že i letos bude účast vysoká a přihlášené týmy budou dobře připraveny.

Mar.

Vojáci přijedou do školy zase na jaře, Memoriál J. Ušiaka a Wolfram bude 6. června

Jak přemýšlíme nad barvou kůže?

Již podruhé se naši žáci zapojili do projektu „Jakou barvu má člověk? Srdcem, ne očima“, který pro děti připravili studenti Gymnázia BMA z Frýdlantu nad Ostravicí ve spolupráci s brazilskou umělkyní Angélicou Dass.

Žáci I. stupně si užili program s výtvornými aktivitami, hry s edukačním podtextem i kreativní tvoření autoportrétu. Program byl doplněn krátkým filmem o tvorbě autorky projektu, jejíž fotografie nás vyzývají k zamyšlení nad tím, jak přemýšlíme nad barvou kůže a etnickou identitou.

Angélicou Dass je autorkou projektu

Humanae, kterým chtěla dokázat, že neexistuje fádní rozdělení na lidi žluté, černé a bílé, ale že na světě je neřeberné množství barev od růžové, medové až po šedou. „Skutečný život je spletený. Nejsme uspořádáni podle barev. Není tedy mým záměrem nás separovat,“ vysvětluje umělkyně hlavní myšlenku projektu.

MM

Kluky a holky zaujaly hry, povídání brazilské umělkyně a ze všeho nejvíce asi kreslení autoportrétů

ZÁKLADNÍ ŠKOLA ČELADNÁ, OBEC ČELADNÁ A KULTURNÍ KOMISE

**ZVOU VŠECHNY DĚTI Z ČELADNÉ A JEJICH RODIČE
NA ZÁBAVNou SHOW**

SNĚHOVÁNKY

**5. PROSINCE 2018 VE SPORTOVNÍ HALE
ZAČÍNÁME V 17:00**

ÚČINKUJÍ: MIKULÁŠ, ČERT A ANDĚL

OBČERSTVENÍ + HUDBA + ZÁBAVA + NADÍLKA = ZAJIŠTĚNO

„Příběhy“ tentokrát o zločinech 50. let

Rok s rokem se sešel a s ním se ozval (formou výzvy) i další ročník celostátního projektu k moderním dějinám a sice (některým čtenářům již známé) Příběhy bezpráví... Pražští organizátoři si letos ze všech „osmičkových“ výročí jako téma zvolili rok 1948: únorový převrat a zločiny 50. let.

A tak jsme opět již na konci září a počátkem října začali hledat pamětníka, který by byl ochoten za našimi nejstaršími žáky přijít a k danému tématu jim něco říct tzv. naživo. Jako vždy nejdříve oslovujeme žáky, zda nemají někoho ze svých blízkých nebo i sousedů, kteří by byli ochotni otevřít bránu svých myšlenek a zejména vzpomínek... Tento pokus bohužel opět nevyšel, a proto nezbývalo než hledat jiným způsobem. A podařilo se!

Naši prosbu vyslyšel muž, jehož mnozí obyvatelé a to nejen naší vesnice již dobře znají, neboť od svého přesídlení do Čeladné vydal několik výpravných publikací o Beskydech, či knihu Lékař lidumil – o životě a díle MUDr. Karla Maye – zakladatele lázní v Čeladné. Už víte či tušíte? Další indicií může být pro milovníky turistiky skutečnost, že je místopředsedou Okrašovacích spolků Rozhledna a organizuje prvomájová setkání turistů na Skalce. Domnívám se, že nyní už

víte. Ano, hostem 14. ročníku Příběhů byl na naší škole pan Petr Andrlé.

A jak náš letošní projekt prakticky probíhal? Žáci osmého a devátého ročníku nejprve společně s hostem zhlédli dokument Olgy Sommerové Ztracená duše národa: Ztráta tradice, jenž jim nastínil neveselou kapitolu dějin 50. let minulého století, kdy bylo v tehdejší Československu vystěhováváno z rodových hospodářství na 5000 selských rodin a navíc jim všem byl postupně zabaven veškerý majetek a mnoho z nich bylo uvězněno.

Poté se ujal slova náš host a systematicky a promyšleně žákům popisoval důležité okamžiky naší historie, které se k výše uvedenému tématu vztahovaly. I na konkrétních osudech lidí se jim snažil přiblížit atmosféru strachu, teroru. Vysvětloval, jak je možné, že to lidé připustili, proč se báli třeba mluvit..., že vše má své příčiny a že lidé mnohdy

Petr Andrlé pravidelně píše i do Čeladenského zpravodaje

v dobré víře ani netuší, že slouží zlu... Nemělo to samozřejmě jednoduché, protože žáci, kteří před ním seděli, se v hodinách dějepisu pohybují teprve v období Marie Terezie a ti starší za sebou mají světovou hospodářskou krizi. Je pravdou, že novodobou historií jim a i těm mladším připomínáme vždy v souvislosti s různými výročími minimálně formou rozhlasových relací, ale host – pamětník je přece jenom něco úplně jiného...

A tak mi na závěr dovolte ještě jednou poděkovat panu Petru Andrlé za naše žáky a jako tradičně se rozloučit citací názoru jedné žákyně na daný projekt:

„Dověděla jsem se hodně věcí. Sice to bylo najednou mnoho informací, ale líbilo se mi to. Bylo zajímavé poslouchat, co všechno se dělo v té době. Že měli úplně jiné dětství než my.“

LM

Host to neměl jednoduché. Žáci se zatím k moderním dějinám nedostali, jsou u Marie Terezie

Jak k nám přišel havíř

V rámci zlepšení kvality výuky jezdíme s žáky na exkurze, výlety a také zadávám projekty na různá témata. Žáci si pak připraví zajímavosti, které není čas probírat v rámci řádné výuky.

Žáci vyprávění horníka zaujalo, dotazů bylo více než času

V chemii přišly na řadu zdroje energie a projekt na téma uhlí si vybrala Radka H. z 9. třídy. Vytvořila si pěknou prezentaci na dané téma a jako bonus nám do třídy přivedla živého „havíře“ – svého tatínka pana Romana Heyduka, který si na nás udělal čas.

Pan Heyduk nám velmi působivě vylíčil náročnou práci horníků na šachtách, popsal nám důlní zařízení, způsob, jak se fáralo do dolu i podmínky (teploty mnohdy i kolem 50 °C), ve kterých musí horníci denně pracovat. Přinesl nám na ukázkou provozní deník, fáračky a boty, ve kterých horníci tráví většinu své pracovní doby. Vylíčil nám barvitě i pracovní úrazy, které na šachtách vznikají, a způsob, jak se tyto události, v hloubce někdy i přes 1 kilometr, řeší prakticky.

Jeho vyprávění bylo velmi zajímavé, škoda, že jsme měli jen jednu vyučovací hodinu. Měli jsme ještě spoustu dotazů, ale... snad někdy příště. A Radka si určitě za netradiční projekt zasloužila velkou 1.

J. Bártová

Znovu pod OKAPem

Před pětatřiceti lety jsme se s kamarády bavili nejvíce o holkách nebo o motorkách. Holky se kdysi nemalovaly, přirozených krás bylo málo a byly upejpavé, takže jsme zkušeností měli rozhodně více s tím druhým.

Každý měl po tátovi nebo dědovi ve sklepě nějaký prskolet, který vlastnoručně udržoval v dýchavičném chodu. Rozpůlit a znovu složit motor bylo otázkou sobotního rána a pěti vykouřených cigaret. Když jsme začali vydělávat, přešli jsme na auta a rovněž si je sami udržovali. Bylo pod naši úroveň svěřit svůj klenot někomu jinému, když to šlo doma. Bylo věci osobní cti venkovského mladého muže, umět věci opravovat vlastníma rukama.

NEHÁZÍME FLINTU DO ŽITA

Dnes je to jinak. Všechno se kupuje hotové, skoro nic se neopravuje, principy fungování věcí a zařízení nikoho nezajímají, nejlepší je nic nevyrábět a jenom obchodovat a žít z rabatu. Pak je jasné, že ani naše děti se nic řemeslného nemohou naučit. Snad trochu ve škole, ale jen v omezené míře. Těch pár zatlučených hřebíků a uříznutá deska kutila nestvoří. Přesto neházejme flintu do žita, máme řadu možností, jak svět řemesla a výroby potomkům znovu přiblížit.

O účasti naši školy v projektu OKAP jsme se už zmiňovali. Jen pro zopakování – je to dlouholetý projekt Moravskoslezského kraje na podporu odborného, kariérového a polytechnického vzdělávání.

Spolupracujeme na něm se Střední školou řemesel ve Frýdku-Místku a naši žáci se pravidelně aktivně zúčastňují workshopů na jejich odborných pracovištích.

S pilkou to překvapivě šlo i holkám

Ve stolařské dílně si čeladenští účastníci exkurze vyrobili hotely pro brouky

ELEKTRO I CNC

V pořadí druhý výjezd jsme podnikli v úterý 20. listopadu, tentokrát v širším složení, své schopnosti předvedli kluci a holky osmého a devátého ročníku. V počtu celkem 34 žáků plus dva pedagogové jsme vzali odborná pracoviště útokem, tentokrát v rozšířeném záběru. Žáci, rozdělení do skupin, byli blíže seznámeni s prostorami školy, s mnohostranným a bohatým vybavením tělocvičen, bazény a celkovou dispozicí rozsáhlého školního areálu. K tomu obdobně jako minule absolvovali výklad a praktické činnosti v učebnách a pracovištích, pod vedením odborných učitelů. K ukázkám vybraných prací a postupů oboru instalatér přibýlo obrábění dřeva včetně předvedení práce CNC dřevoobráběcího stroje. Nově se žáci seznámili s vybranými elektroobory, kde si rovněž prakticky ledačos zkusili.

JAK VYROBIT HOTEL?

Na pracovišti výuky instalatérství si chlapci a děvčata vyzkoušeli pájení měděných armatur, ohýbání, spojování a svařování plastových potrubí. Ve stolařské dílně na ně čekalo překvapení – z předem připravených polotovarů si každý sám vyrobil roztomilý „hotel pro brouky“ (to je dneska docela v módě a největší milovníci přírody si jej prý umísťují do obývacího).

MOBILY A ROBOTI

V učebně „elektro“ si vyzkoušeli spojování vodičů pomocí trafopájký a osvěžili základní znalosti o elektřině a základních komponentech elektroinstalace v domě. Živý zájem vzbudily ukázky absolventů oboru mikroelektronika a robotika. Po místnosti se proháněli tři roboti, sestavení z programovatelné stavebnice a ovládané povely z mobilního telefonu, a k vidění byly i jiné pokročilé výrobky, například modely komplexního ovládání osvětlení a zabezpečení domu.

Celá akce byla stejně jako vždy skvěle zorganizována, měla spád a za živého zájmu všech aktérů utekla jako voda. Děkujeme učitelům a pracovníkům Střední školy řemesel ve Frýdku-Místku a už se těšíme na další setkání.

jk

EVROPSKÁ UNIE
Evropské strukturální a investiční fondy
Operační program Výzkum, vývoj a vzdělávání

Moje cesta do Jerevanu

Měla jsem to štěstí, a v rámci globálního rozvojového vzdělávání jsem byla vybrána na studijní stáž do Arménie. Byla jsem plná očekávání. 11. listopadu jsme s desetičlennou skupinou učitelů vyrazili z Prahy směr Moskva, a z Moskvy do Jerevanu.

V rámci pobytu jsme navštívili pět základních škol, z toho dvě soukromé a tři státní, a jednu soukromou mateřskou školku. Setkání s místními žáky a učiteli bylo velmi zajímavé. Stejně jako celá Arménie je plná kontrastů, tak i úroveň a vybavenost je v těchto školách velmi rozdílná. Školy soukromé si opravdu mohou dovolit většinou jen ti nejbohatší, a to hlavně z důvodu výše školného. Některým žákům, kteří projeví nadání složením jakési zkoušky, je školné hrazeno institucí, musí však dosahovat požadované úrovně vzdělání během celé školní docházky. Od první třídy se žáci učí nejen arménštinu, ale zároveň ruštinu a angličtinu.

Podle toho, co jsme měli možnost poznat, je úroveň jejich jazykových znalostí většinou výborná. Mezi povinné předměty ve velké většině škol patří hodiny baletu a šachy – pro chlapce i děvčata. Jedním z hlavních témat, které řeší i žáci na základních školách, je ekologie.

Arménie má velký problém s vyvážením odpadu, zatím ho zde netřídí a odpadky jsou bohužel vidět téměř všude kolem silnic. Ani ovzduší ve velkých městech není beze smogu. Provoz je na silnicích Jerevanu velmi hustý a vozový park z velké části zastaralý, jezdí zde Žigulíky a jiné značky podobných vozů z minulého století. Hojně jsou využívány taxíky, které stojí v přepočtu asi 5 Kč na 1 kilometr. Místo u nás běžných tramvají a autobusů je zde systém tzv. Maršrutek – přestavěných vozů Ford Transit s 12 místy k sezení, ve špičce se zde vměstná ale i 20 lidí. Vedle toho také potkáte běžně Mercedesy, Toyoty a podobné značky.

Velkým zážitkem je nakupování na tržnici, kde se prodejci předhánějí v nabídce zboží

Stejně tak v centru Jerevanu narazíte na ceny zboží minimálně dvakrát vyšší než na venkově. Velkým zážitkem je také nakupování na místních tržnicích, kde se prodejci předhánějí v nabídce zboží – různých druhů ovoce čerstvého i sušeného, mnoha druhů rozmanitého koření a místních specialit včetně národního chleba Lavaš.

Arménie je proslulá tvorbou koňaku. Koňak Ararat, vyráběný výhradně z bílého vína místních zemědělců, se vyváží do mnoha zemí světa a lze ho koupit i u nás.

Velkým pokladem Arménie jsou lidé, kteří jsou velmi přátelští nejen k sobě navzájem, ale i k turistům. Jsou zároveň velmi pohostinní a ochotní s vámi mluvit jak rusky, tak anglicky.

Arménie je země s bohatou a dlouhou historií. Nám se podařilo navštívit klášter Chor-Virap pod posvátnou horou Ararat, která však leží těsně za hranicí Arménie, na území Turecka. Arménci věří, že pod horou Ararat přistál Noe se svou archou a zároveň, že jsou první křesťanskou zemí.

Další historickou památkou, kterou jsme navštívili, je nejvýznamnější poutní místo Arménů – Ečmiadzin. Toto malé město vzdálené od Jerevanu asi 25 km znamená pro Armény to samé jako pro katolíky Vatikán. Zde bylo roku 301 přijato křesťanství za státní náboženství. Oslavy 1700. výročí se zúčastnil také papež Jan Pavel II.

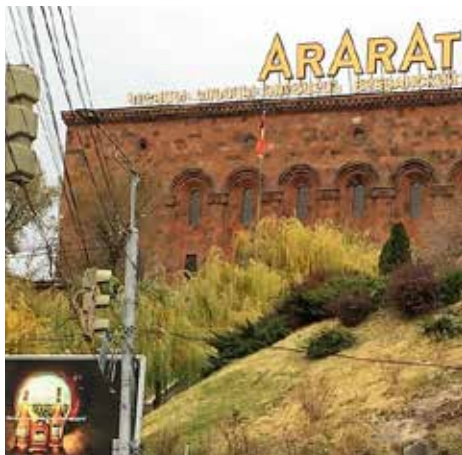
Za zmínku také určitě stojí Muzeum arménské genocidy. Zde se dozvíte o genocidě

Ve školách patří mezi povinné předměty balet a šachy

Arménskou specialitou je chléb Lavaš z mouky, kvasnic a vody

Arménii se někdy říká „zapomenutá kráska za hranicí Evropy“

20. století, kdy v průběhu 1. světové války bylo vyraženo 1,5 milionu Arménů. Před muzeem je památník, kde hoří věčný oheň po vzoru Jeruzaléma, a park, kde politici a významné osobnosti vysazují stromky, jimiž symbolicky uctívají oběti.

Věčný oheň na památku arménské genocidy

Po týdnu plném dojmů nás čekala cesta domů. Vypadalo to, že nakonec z těch krásných vrcholů lemujících Arménii nic neuvidíme, ale měli jsme štěstí. Těsně před odletem se počasí umoudřilo a z letadla jsme mohli sledovat nádherné zasněžené vrcholky Kavkazu.

Petra Pacáková

Lahůdka na závěr: Kavkaz z ptačí perspektivy

ŠKOLNÍ PORADENSKÉ PRACOVISTĚ

Konec kalendářního roku je časem bilancování a hodnocení. Ve škole je to však jen mezičas před pololetím, které na nás čeká o měsíc později.

V listopadu se žáci se zájmem o technické předměty zúčastnili soutěže Cihla ve Frýdku-Místku. Pro žáky I. stupně proběhly besedy s Policií ČR zaměřené na prevenci. Pravidelné třídní besedy na téma prevence a vhodné chování probíhají ve všech třídách.

Netradiční stáž absolvovala naše preventistka Mgr. Petra Pacáková, která měla možnost vycestovat do Arménie a seznámit se s tamějším vzdělávacím systémem.

Poslední akcí, která plní stránky listopadového kalendáře, je moje účast na semináři Předmět speciálně pedagogické péče jako podpůrné opatření pro žáky se speciálními vzdělávacími potřebami. Věřím, že na mě čeká spousta nových a zajímavých informací, které přispějí ke zkvalitnění výuky na naší škole.

SpP

Čeladná na „Cihle“ bez medaile

Soutěž Zlatá cihla a Zlatá cihlička patří již nějaký ten rok ke stálým podzimním soutěžím. A tak jsme se vydali první listopadový den do Frýdku-Místku.

Naším cílem bylo Gymnázium a Střední odborná škola na ulici Cihelní, která je pořadatelem této matematické soutěže. Letos jelo za Čeladnou bojovat 6 žáků. Po registraci byli účastníci rozděleni do tříd a po krátkém úvodu začala samotná soutěž. Zúčastnění žáci měli na vyřešení dvaceti zajímavých úloh hodinu a poté si mohli prohlédnout odborné učebny školy. Ani pedagogický doprovod nezahálel. Byl pro nás připraven program v podobě přednášky profesora Josefa Molnára na téma „Talentovaní žáci v matematice“.

Slavnostní vyhlášení výsledků proběhlo v tělocvičně za účasti primátora města Frýdku-Místku pana Michala Pobuckého, který neskrýval nadšení z obrovského počtu soutěžících. Doslova řekl: „Matematika dnešním dětem moc nevoní, pro většinu je spíše strašákem, takže je vždy příjemné vidět ty děti, kterým čísla nedělají problém, a které matematika baví.“ Mladí matematici z Čeladné bohužel nedosáhli na medailová umístění, přesto statečně bojovali a nezažili se velké konkurence.

L. R.

Fox byl nejlepší

V rámci prevence rizikových forem chování se začátkem listopadu uskutečnila beseda s policisty a policejním psovodem.

Žáci II. třídy si vyzkoušeli rozhovor s operátorem záchranné služby. Zopakovali si, jak se chovat v nebezpečných situacích a jak správně přivolat pomoc.

Největší úspěch u dětí měl policejní pes Fox, který pomohl vypátrat několik zločinců.

JT, JJ

Policie je ve škole „každou chvíli“ - s preventivními programy

Jak jsme pašovali slonovinu z Konga

Právě jsme přistáli na ruzyňském Letišti Václava Havla a po dlouhé době jsme opět nasáli pražský benzínem prosycený vzduch. Cesta letadlem byla úmorná, letěli jsme až z afrického Konga. Jsme unavení, ale plní zážitků. Naše pětičlenná skupinka si jde vyzvednout své kufry. „Stop! Celní kontrola,“ ozvalo se za námi. „Vybalte si svá zavazadla. Máte něco k proclení?“

Stejně dopadli i naši spolucestující z Austrálie, Bratislavy a Brazílie. Při vybalování nás polilo horko. V našem kufříku jsme objevili sloní kel a náušnice ze slonoviny. Dalším spolucestujícím z kufříku vypadl papoušek, hodiny vězněný v PET láhvi, jiní pašovali vzácné plazy, tygří masť, kosti, korály a další „suvénýry“, jejichž vývoz je nelegální. Co teď?

Takto interaktivně začínal výukový program ostravské zoologické zahrady s názvem CITES „NEVHODNÉ SUVENÝRY“. Hravou formou jsme se seznámili s předměty a živočichy, kteří jsou nejčastěji pašováni a díky kterým mnohdy zcela zbytečně umírají zvířata nejen v Africe, ale i na jiných kontinentech nebo jsou ve zcela strašných podmínkách přiváženy na objednávku movitým „sběratelům“.

Cílem programu bylo seznámit žáky s úmluvou CITES a s jejím dopadem na náš běžný život. Lektorky nám vysvětlily význam úmluvy v boji proti obchodu se zvířaty. Společně jsme hledali možnosti, jak se máme chovat a jednat ve prospěch ohrožených druhů zvířat.

Tradičně jsme exkurzi zakončili prohlídkou zoo. Nechybělo ani osmáky tak žádané „vyblbnutí“ v novém lanovém centru.

Už se moc těšíme, jaké novinky si pro nás v Zoo Ostrava připraví v příštím roce. JB

Žáci se dozvěděli o mezinárodních iniciativách proti nelegálnímu obchodu se zvířaty

Stříbrná radost mladých florbalistů

Vybraní chlapci 4. a 5. ročníku porovnali své florbalové dovednosti ve středu 14. listopadu v okrskovém kole na ZŠ TGM ve Frýdlantu nad Ostravicí.

Školu reprezentovali: Vojtěch Bilčík, Matěj Doupal, Erik Chrostek, Lukáš Kašpar, Tomáš Kašpárek, Dominik Šcotka, Vojtěch Klepek, Jakub Kraut a Matěj Švrček

V základní skupině, kde se hoši utkali se ZŠ Komenského a ZŠ Janovice, jsme si připsali 1 výhru a 1 prohru. Měli jsme potřebné šťestí a postup vybojovali až vítězným samostatným nájezdem.

V semifinále jsme narazili na obávaného soupeře, a to ZŠ TGM. Také tady jsme ukázali svou kvalitu a vítězstvím 2:1 se dostali do boje o příčku nejvyšší.

Finále bylo velmi napínavé. Po divoké přestřelce, která skončila výsledkem 6:7, jsme ovšem odcházeli poraženi. I přes počáteční hořkosladkou příchuť nakonec převládla spokojenost nad velmi dobrým umístěním a výkonem celého týmu. A druhé místo se přece také počítá.

G. Janáčková

***Základní škola Čeladná Vás
srdečně zve
na XXI. vánoční koncert***

NAŠE VÁNOCE

***20. 12. 2018 od 17 hodin
v kostele sv. J. Nepomuckého***

Noc plná překvapení

Když se řekne noční školka, představí si mnozí z vás spinkající děti ve školce, ale ono to není jenom o přespání. Ačkoliv právě přespání ve školce a bez rodičů je na noční školce to nejatraktivnější.

Podzimní nocování, které probíhalo v době dušiček, jsme dětem zpestřili návštěvou hřbitova, zahaleného do stovky světýlek. Samozřejmě na žádné noční školce nesmí chybět hledání pokladů, které u nás schovávají hodní skřítki. Ale to hledání není jednoduché a ani zadarmo. Děti musely plnit různé úkoly a podle indicií poznat, kde je poklad schovaný. Na závěr proběhla diskotéka a pohádka na dobrou noc.

Ráno dostaly děti medaili, že to všechno zvládly, a hurá do dalšího dne ve školce. Protože noční školka proběhla v pracovních dnech, strávily některé děti ve školce rekordní čas až 20 hodin!

Kamila Kemrová

Bez pyžamové diskotéky by to nešlo

Lampionový průvod

Když mi jednoho dne řekla kamarádka, že bychom mohly s našimi dětmi uskutečnit lampionový průvod, nenapadlo mne, že když se tento nápad rozšíří mezi ostatní rodiče ze školky, vznikne tak početný průvod světýlek, jak se nám podařilo onoho listopadového večera vytvořit. Sešlo se nás opravdu mnoho a stezku kolem řeky Čeladanky jsme si užili. Počasí nám přálo a děti s lampiony běhaly ve velké tmě. Myslím, že si průvod všichni vychutnali a už teď se těším na další rok.

Zuzana Gorglová
maminka předškoláčky a školáka z Čeladné

Čeladnou rozzářila světýlka lampionů

Děti, naše republika slaví sto let

Ani nás v mateřské škole nenechalo v klidu stoleté výročí Československé republiky. Pro dospělého je celkem jednoduché představit si dobu sta let zpět, myslím časově, ale děti, ty vnímají čas úplně jinak. Jak jim tedy toto jubileum přiblížit?

Začali jsme, jak se říká od píky – seznámili jsme děti se státními symboly. Dnes už i ti nejmenší vědí, že česká vlajka má tři barvy a že Český lev má dva ocasy, mají povědomí o tom, kde sídlí náš pan prezident a znají písničku „Kde domov můj“, tedy naší hymnu. A vědí, že se mají postavit, když hraje. Když jsme ji dětem pustili, aby si ji poslechly, Míša, která má brášku školáka vykřikla: „To znám, to se brácha učil ve škole!“ Děti už nezaskočí ani otázka, jaký strom je naším stromem národním.

Model Pražského hradu podle předškoláků

Kdybych byl u hradní stráže, takto bych hlídal Pražský hrad

Po tom, co se děti seznámily se státními symboly, zaměřili jsme se na věci, které jsou dětem blízké a které lidé užívají teď i v dobách dávno minulých. Nejprve jsme naši pozornost zaměřili na oblečení. Ptali jsme se dětí, jestli se lidé oblékali stejně jako my. A odpovědi dětí? „Oblečení lidí dřív mělo jiné barvy.“ Nebo: „Měli oblečení z jehličí.“ Ukázali jsme tedy dětem módu 20. let minulého století a děti nakreslily postavy a dolepily jim šaty, které nosili lidé před sto lety.

Vidím, slyším, cítím

Blíží se nejkrásnější a u dětí nejoblíbenější svátky v roce. Svátky, které „útočí“ nejen na naše emoce, ale také na naše smysly. A právě o smyslech si s dětmi ve školce povídáme. Cílem našeho povídání je to, aby si děti uvědomily, jak důležité pro nás naše smysly jsou a jaké orgány v našem těle nám zajišťují, abychom viděli, slyšeli a cítili.

Do optiky ve Frýdku-Místku jsme jeli vlakem

Nejprve jsme se zaměřili na zrak a tedy na naše oči. Při poznávání oka a toho, jak je pro nás lidský zrak důležitý, se nám naskytla úžasná příležitost navštívit oční optiku maminky našeho kamaráda Lukáška ve Frýdku-Místku. Do Frýdku jsme jeli vlakem, super!!! Pro děti to bylo velké dobrodružství, pro některé dokonce první jízda vlakem. Tím, že jsme dorazili do cílové stanice, dobrodružstvo neskončilo, protože nás ještě čekala jízda autobusem, který jsme museli doběhnout, a potom to nejzajímavější ...

Oční optika. Tolika zajímavých nástrojů a přístrojů, které slouží ke kontrole zraku. Viděli jsme brýle, které se dají všelijak kroutit a ohýbat, a přesto neprasknou. Maminka Lukáška nám ukázala, jak vypadá oko uvnitř, jakým přístrojem se měří to, jaké brýle potřebujeme, zkusili jsme si přecházet

Prvorepubliková přehlídka

Nejvíce diskutované téma minulého měsíce patřilo jistě naší republice, která oslavila 100 let své existence.

Dále jsme naši pozornost nasměřovali na hračky, protože ty jsou pro děti zajímavé. Jak vypadaly před sto lety? Hledali jsme v literatuře, s čím si hrály děti, když vznikla naše republika. Děti na obrázcích v knize viděly, že hračky se od jejich současných velmi liší. Panenky, které byly na obrázcích, byly z polínek, letadlo z dřívěk a jako maňásek posloužil plátěný kapesník. Děti si potom zkusily některé hračky vyrobit a také nám zahrály divadélko s kapesníčkovými maňásky. Tak snad se nám těch sto let dětem alespoň trochu podařilo přiblížit.

Olga Golasová

Nejprve jsme nákladáky navozili kostky a pak sestavili českého dvouocasého lva

Takhle se kouká na svět přes 10 dioptrií

písmenka, sáhli jsme si na kontaktní čočky a také jsme si prohlédli přístroj, který brousí sklíčka do brýlí. Bylo toho k vidění hodně a ještě jsme od maminky Lukáška dostali mrkvičku, která je dobrá na oči. Děkuje!

Olga Golasová

Téma se rozebíralo na veřejnosti, ve školách, ale také i ve školkách. Ani ta naše nezahálela. S dětmi jsme si povídali o Tomáši Garrigue Masarykovi, o založení ČSR, o tom, jak lidé před sto lety žili, nebo třeba i o tom, co lidé tehdy nosili. Abychom dětem téma přiblížili více, dostaly náročný úkol – prohrabat půdu doma nebo u babičky a pokusit se najít co nejstarší oblečení. Děti si oblečení prohlížely, zkoušely a nakonec porovnávaly rozdíly v materiálech, střížích a barvách. Musíme podotknout, že na některých půdách se našly hotové poklady – nejstarší kousek měl 90 let, jednalo se o dámskou svatební košili. Byla by škoda, kdyby taková hromada oblečení zůstala nevyužita, a proto jsme uspořádali módní přehlídku. Děti postavili provizorní molo a kolem vytvořily místa pro diváky. Se svým vytvořeným outfitem se každý prošel jako pravá modelka.

ZA MÓDOU DO ROŽNOVA

Ve stopách módy jsme se chtěli

li vypravit do historie ještě hlouběji. Vydali jsme se proto do Rožnova pod Radhoštěm navštívit Muzeum v přírodě, konkrétně expozici Jak jde kraj, tak se stroj, která byla zaměřena na historické oděvy ze zdejšího kraje. Vlivem přílivu turistů do lázeňských měst se od krajů upouštělo, a tak děti mohly vidět i módu konce 19. a začátku 20. století. Při návštěvě této expozice jsme využili příležitost a podívali se s dětmi také na historické hračky. Sladkou tečku za výletem nám udělaly dobrůtky od rodičů a téma módy jsme mohli uzavřít.

Jana Liberďová

Kluci a holky z DD Čeladná vzpomínají na krásné léto plné zážitků a poznávání:

Dobrodružství na Mácháči, Vltavě i v Krkonoších

NA RAFTECH PO VLTAVĚ

Jednalo se o již druhou velmi úspěšnou akci na raftech. Pro děti to byl nezapomenutelný zážitek. Počasí nám tak trochu neprálo, zejména na začátku pobytu jsme si zažili i kruté chvíle, kdy jsme nastupovali do raftů při 13 stupních celsia a několikrát jsme na kost zmokli, ale nakonec se počasí umoudřilo a bylo krásně slunečno.

Díky deštivému počasí byla řeka sjízdná po celém úseku. Ubytování v kempech i penzionu v Českém Krumlově bylo velice příjemné a poskytlo nám dostatečné zázemí pro odpočinek po náročné plavbě. Děti poznaly jak se chovat na vodě, jaké nádherné zážitky jim může přinést plavba na raftech a současně se naučily spolupracovat během každodenní plavby.

Vzhledem k různým délkám jednotlivých úseků bylo někdy na konci dne pro děti trochu únavné dopádlout do cílové destinace, ale vše bylo vynahrazeno báječnou atmosférou, která po celou dobu pobytu vládla mezi všemi účastníky.

VÝSTUP NA JEŠTĚD

Spousta zážitků přímo v horském městečku Harrachov a jeho okolí i tři celodenní výlety čekaly na malé beskydské turisty v Krkonoších. Odvážlivci se vydali dokonce i na Ještěd ne lanovkou, ale hezky po svých...

NA KOLECH KOLEM MÁCHOVA JEZERA

Děti měly za úkol aktivně spolupracovat při plánování výletů s cílem poznat nejen cyklostezky, ale i okolní zajímavosti a seznamovat se s aplikacemi umožňujícími naplánovat trasu nebo navrhnout například návštěvu kulturní památky. Během týdenního pobytu jsme najezdili úctyhodných 230 kilometrů. Navštívili jsme mj. zříceninu hradu Starý Berštejn, hrady Bezděz a Houska, zámek Bělá pod Bezdězem. Po sportovních výkonech jsme v podvečer relaxovali koupáním v Máchově jezeře.

ZÁŽITKY DĚTEM Z DD POMÁHAJÍ,

připraví je na život víc než jakékoliv školení. Právě proto se na ně vedení čeladenského DD zaměřuje.

Více o aktivitách domova na www.ddceladna.cz.

Přijďte si letos vánoční dárky vybrat do galerie

Přemýšlíte o originálních vánočních dárkách? V tom případě si je přijďte vybrat do Galerie malířů Beskyd, kterou najdete přímo pod schody na vyhlídkovou věž v areálu Beskydského rehabilitačního centra. K celoroční nabídce jsme před Vánoci doplnili speciální „kousky“ – vánoční ubrusy a svíčky, ručně malované ozdoby, přírodní kosmetiku a mýdla, keramiku, doutníky, magnetky a půvabné akvarely s typicky beskydskými motivy.

Klidné a voňavé prostředí galerie vás navíc zcela jistě uvede do příjemného rozpoložení, a tak si zde můžete na chvíli odpočinout od vánočního shonu velkých nákupních center. A při té příležitosti si třeba projít i menší stálou expozici malířů zvučných jmen, jejichž díla čas rozhodně neodvál.

Na jednom místě můžete vidět výtvarná díla členů Sdružení výtvarných umělců moravských (SVUM). Toto uskupení bylo založeno v roce 1907 a sdružovalo řadu významných malířů začátku 20. století. Předními představiteli tohoto sdružení byli bratři Joža a Franta Úprkové a bratři Bohumír a Alois Jaroňkové. Bratři Jaroňkové jsou také zakladatelé Valašského muzea v přírodě v Rožnově pod Radhoštěm.

Bohumír Jaroněk měl jeden ze svých ateliérů přímo v místech Beskydského rehabilitačního centra, v tehdejších lázních Skalka. Členové SVUM se zde často scházeli k jednáním i zábavě, stejně jako přední moravští spisovatelé. Podařilo se nám postupně shromáždit některé jejich obrazy, a tak máte nyní možnost setkat se s díly předních výtvarníků v místech, která rádi a pravidelně navštěvovali.

K členům SVUM patřili například Martin Benka, Antonín Frolka, Roman Havelka, Antonín Hudeček, Alois Kalvoda, Stanislav Lolek, Alfons Mucha, František Pečinka a Max Švabinský. O jejich významu pro výtvarné umění v zemích Koruny české svědčí i to, že Bohumír Jaroněk byl v té době prvním Čechem, který se stal členem prestižního vídeňského spolku Hagenbund. Řada umělců, jejichž díla zde můžete vidět, byla Mařákovými žáky na pražské akademii. Jsme rádi, že se s k nám tyto významné umělci mohli po více než 100 letech symbolicky vrátit ve svých obrazech.

Spojte užitečné s příjemným a přijďte, jste srdečně zváni.

(aa)

Galerie má i svou prodejní část, ve které dají koupit zajímavé dárky. Nabízí například magnetky, tašky, textilní hračky, bylinné polštářky a pytlíčky, svíčky, svícny a podložky, mýdla, medovou kosmetiku, oleje k péči o tělo, masážní vosky, voňavé jílly a tyčinky; keramiku: hrnky, konvičky, misky, džbány, zvonky, aroma lampy, talíře, tácy; kožené výrobky: pouzdra na mobil, karty, peněženky, náramky, skleničky a sady skleniček (s logem i bez), vánoční a velikonoční ozdoby, prostírání, ubrusy, chňapky, zástěry, polštáře, ručně barvené šátky a šály z hedvábí, trička, šperky, doutníky, pohlednice, publikace, drobná výtvarná díla...

Otevřeno je od úterý do neděle 12-17 hod., tel. 558 616 244.

Vážení občané, přijměte pozvání na tradiční

ZPÍVÁNÍ U VÁNOČNÍHO STROMU

na Boží hod vánoční
25. prosince 2018 od 9:30 na náměstí

Zachováme tuto milou tradici a společně s dětmi ze ZŠ Čeladná a DH Hutářka si zazpíváme koledy a vánoční písně.
Ani letos nebude chybět teplý čaj na zahřátí.

KRÁSNÉ VÁNOCE VÁM VŠEM PŘEJE VEDENÍ OBCE

SERIÁL PETRA ANDRLE – Z HISTORIE BESKYD (XXI.)

JAN BUDĚ ČERTUV

Pochopitelně, že bychom rádi věděli, co si vyprávěli naši předkové, ale oni si to pohříchu nezapisovali. Přitom pro naši oblast (východní Morava a Slezsko) bylo typické stýkání se kultur českých, polských a německých, takže ústní slovesnost byla pestřejší, než v jiných krajích.

Pochopitelně, že bychom rádi věděli, co si vyprávěli naši předkové, ale oni si to pohříchu nezapisovali. Přitom pro naši oblast (východní Morava a Slezsko) bylo typické stýkání se kultur českých, polských a německých, takže ústní slovesnost byla pestřejší, než v jiných krajích.

ZAPOMENUTÝ RODÁK FRANTIŠEK VÁHALA

Něco nám zachytili koncem 19. století a počátkem století dvacátého sběratelé. Impulsem k jejich činnosti byli často literární vědci. Ve třicátých letech minulého století působil na Filozofické fakultě Masarykovy univerzity v Brně náš přední literárně vědní slavista, historik a básník profesor Frank (František) Wollman (1888–1969; na kresbě vpravo). Ten v jistém údobí vyzval své studenty, aby se vydali sbírat ústní slovesnost mimo jiné i na moravský venkov. A tak se stalo, že si v povodí Ostravice začal zapisovat pohádky, humorky a pověrečné povídky i tehdejší student brněnské filozofické fakulty František Váhala (1911–1974).

Ten sám patří k velmi významným (neprávem zapomínaným) rodákům našeho kraje. Narodil se v Jičíně (dnes součást Starého Jičína), po absolvování brněnských studií učil jako středoškolský profesor na příborském gymnáziu, v Příbrami a po druhé světové válce studoval i na Filozofické fakultě Univerzity Karlovy. Zde stihl ještě přednášky našich předních egyptologů Františka Lexy (1876–1960), Jaroslava Černého (1898–1970) a Zbyňka Žáby (1917–1971). Ti v něm vzbudili zájem o egyptologii, když předtím byl již uznávaným odborníkem na jazyk český. Pracoval v Ústavu pro jazyk český, v letech 1957–1964 byl odpovědným redaktorem časopisu „Naše řeč“ a výrazně se podílel na tehdy velice populárním

literárně vědní slavista, historik a básník profesor Frank (František) Wollman

„Jazykovém koutku“ Československého rozhlasu, který jeden čas dokonce vedl. V roce 1958 byl založen Český egyptologický ústav Univerzity Karlovy a František Váhala se stal v roce 1962 jeho členem. Podílel se pak na dokumentaci skalních kreseb a nápisech v Núbii, vedl výzkumné práce na pohřebištích v Kalábšii, absolvoval expedice do Abúsíru a od roku 1971 až do své smrti vedl Český egyptologický ústav. Zemřel 29. prosince 1974 a pohřben je ve Starém Jičíně.

PĚT VEČERŮ S VINCENCEM ŽÁČKEM

František Váhala přijel o prázdninách 1931 do Ostravice a do Starých Hamer a doslovně si zde zapisoval příběhy lidových vyprávěčů. Jedním z nich byl například v té době 41letý čeledín ze Starých Hamer Josef Vrobel. Ačkoli neuměl číst a psát, byl v okolí vážen i jako dobrý vyprávěč. **(O jednom kralovi; Zbujnici).** Nejlepším Váhalovým vyprávěčem byl tehdy 63letý lesní dělník z Ostravice Vincenc Žáček, který u něj strávil pět večerů. František Váhala si o něm zapsal: „Vypráví s celou duší, stejně, vypráví-li rychleji jen posluchačům, anebo pomaleji, píše-li to někdo. Při vyprávění žije jen své pohádce, ničím se nenechá vyrušovat. Pokučuje z „faječky“, gestikulu-

je, stahuje obočí, víčka přivírá ve štěrbinu a zase je rozevírá, mluví jako by mluvil k celému shromáždění, hlasitě, se všemi odstíny, jako by hrál divadlo, má znamenitou mimiku. Přitom vypravuje tak přesvědčivě, že posluchači (první večer jsem psal pouze sám, ostatní večery nahrnula se jich plná světnice) ani nedutají a hledí naň s obdivem“.

Vincenc Žáček si všechny pohádky a vyprávění prý pamatoval z mládí, když se vyprávěly na dračkách. Mezi „beskydské“ vyprávěče patřil v té době také Jan Míček (*1899), rolník z Janovic u Frýdku, který ještě své projevy doprovázel hrou na harmoniku. Nebo také Marie Kaňáková z osady Školeny, která Františku Váhalovi jako 73letá vyprávěla nerada a nikdy se neusmála, i když vyprávěla veselou povídku a pokuřovala přitom z faječky. Měla těžký život – vychovala sedm vlastních dětí a pět dětí vdovce, kterého si vzala. **Císař Josef pracuje inkognito; Mistr okrádá dělníky; Ředitel, který chtěl odstranit přestárlé lidi** – tak se jmenovala vyprávění osaměle žijící chalupnice Marie Galasové (*1891) z Nové Dědiny u Frýdlantu nad Ostravicí.

Některé ukázky Váhalových zápisků a zápisů jeho dalších kolegů a kolegů byly otištěny v časopise „Radostná země“, ostatní se bohužel ztratily. Záslužnou práci odvedl náš přední folklorista a etnograf Antonín Satke (1920–2008), mimo jiné také zakladatel časopisu „Radostná země“, který v roce 1984 vydal knihu „Pohádky, povídky a humorky ze Slezska“. V kapitole Frýdecko otiskl devět vyprávění Jana Míčka, tři texty Marie Galasové, sedm textů Vincence Žáčka a po jednom textu Josefa Vrobla a Marie Kaňákové. Více se jich bohužel nedochovalo. I tak jsou krásné a dobře se čtou.

Otiskujeme jedno krátké vyprávění ostravického Vincence Žáčka. Za text „udělal dříst“ vložil hvězdičku a na konci doplnil poznámku, že ono slovní spojení znamená „pustit větry“. A na ně, jak vidno, i čert byl krátký.

Petr Andrlé

Příběh je součástí „O lidech v Beskydech a o pozoruhodných památkách a přírodních zajímavostech II“, která je stejně jako první a právě vydaný třetí díl unikátní série k dostání v Galerii MB a recepci Apartmánového domu Lara v BRC a také v Informačním centru v Čeladné na náměstí.

72. HLUPY JAN

Roz byli tři bratři, dva chytrí a jeden hlupy. Bylo mu Jan. A měli velku bidu. Dyby čert přišel a dal každému měch peněz, že za rok a za den, že se mu dají zapsat, že může přit pro ně. Naroz přidě taky myslivec. Ptali se ho, co chce. Un im praviť, že mluvíli taku řeč, kdyby čert přišel a dal im každému měch peněz, že se mu dají zapsat, za rok a za den že si ich může vzít. Čert im dal každému měch peněz.

Tož ti tři bratři měli každý měch peněz. Jeden kupil velky folvark a napustil všecko vodu. Druhy kupil velke hory. A Jan seděl za pecem, a pytel s penězi, a přepočítával. Bratři pravili: „Hlupy Jan budě čertuv.“

Přišel rok a den. Čert přišel a k nejstaršímu. Pravi: „Pujdeš se mnu.“ — „Pujdu, esi mi přeplaveš ten rybník“. Tož čert edem sebu švihnuť, hned byl sem a tam.

Přišel k druhému. „Pujdeš se mnu.“ — „Pujdu, esi mi přeskočíš ty hory.“ Čert břink, hned byl na druhe straně a zpatky. Už mjuť dvuch.

Přišel k Janovi. Jan sedi za pecem. Pravi mu: „Jane, pujdeš se mnu.“ — „Pujdu, esi mi uděloš, co jo budu chcet.“ Jan zdvihnuť řiť a udělal dříst*: „Udělej mi z tého knoflík.“ Čert němuh. Dva bratry zebroť, a Jana musil něchať.

*Lekce jógy
v Yoga cafe*

Pohyb pro radost a bez bolesti.

**CVIČÍME KAŽDÝ DEN!
JÓGA PRO DĚTI:
PONDĚLÍ A SOBOTA**

**AKTUÁLNÍ ROZVRH NA
WWW.YOGA-CAFE.CZ**

Yoga cafe, Čeladná 1, náměstí,
tel. 606 915 741

KAVÁRNA

výběrová káva, dětský koutek, obchod
Yoga cafe, Čeladná 1, náměstí,
www.yoga-cafe.cz

CELOROČNÍ PRODEJ ŽIVÝCH

KAPRŮ • PSTRUHŮ • JESETERŮ

sádky NOVÁ VES
směr Malenovice

734 258 041 • www.rybniktojo.cz

Prodej Vánočních stromků z místních plantáží bude zahájen 3.12. v Kunčicích pod Ondřejníkem č.p. 75 (odbočka k fotbalovému hřišti).

**Smrk od 160,- Kč
Jedle od 360,- Kč**

tel.: 721 655 218

SBÍRKA!

UDELEJTE PRŮVAN V ŠATNÍKU A PODPOŘTE DOBRŮU VĚC.

DARUJTE:

sběrné dny budou 4x ročně

14.12.2018 15-17
parkoviště u fotbalového hřiště v Trojanovicích na Bystřem

(možnost odvozu, volejte 605 100 053)

-výšezek z prodeje půjde přes dobročinné secondhandy Moment do mobilního hospice Ondrážek, stacionáře Žebřík, Kola pro Afriku a Save elephants-

moment
charity shops

PRODEJ VÁNOČNÍHO CUKROVÍ: V Beskydském rehabilitačním centru jsme zahájili prodej vánočního cukroví z naší vlastní cukrářské výroby. Stejně jako k výrobě zákusků používáme kvalitní suroviny a máslo. Cena za 1 kg je 560 Kč, cukroví (v balení 500 g nebo 1 kg) lze objednat a zakoupit v obchodě nebo v kavárně Apartmánového domu Lara (tel. 558 616 112; 552 553 111).

Jsme tady pro Vás...

VÝHODNÁ NABÍDKA S PLATNOSTÍ OD 19. 11. DO 31. 12. 2018

AGEL LÉKÁRNA

→ **cena s klientskou kartou Lékáren AGEL**

IMUNITA

WOBENZYM®, 800 ent. tablet

- posiluje oslabenou imunitu proti chřipce a nachlazení
- urychluje hojení po úrazech a operacích včetně stomatologických zákroků
- brání opakování vaginálních mykóz

POUKAZ NA DÁREK ZDARMA

Léčivý přípravek k užití. Čtěte pečlivě příbalovou informaci.

2499 Kč
Akční cena **2549 Kč**
2949 Kč*

Poukaz na dárek zdarma k Wobenzymu 800 tablet

Stejně výhodně a prošet bezplatně: prošetí ušního
+ kupa slevy na naši adresu a dárek Vám oslovíme Dárčí.
Dárkový set s přírodní kosmetikou Weféda
dle vlastního výběru v hodnotě cca 450 Kč

* Obvyklá prodejní cena Imūže se v jednotlivých lékárnách liší. Uvedené ceny jsou doporučené. Nabídka platí od 19. 11. do 31. 12. 2018 nebo do vyprodání zásob. Prostudujte pečlivě příbalový leták. Účinky a způsob použití konzultujte s lékárníkem nebo lékařem. Cílem této nabídky není podpora zvýšeného užívání léčiv. Změna vyhrazena, za tiskové chyby neručíme.

ADVENTNÍ KONCERT V ČELADNÉ

YVETTA BLANAROVIČOVÁ

12. 12. 2018 v 19:00

Farní kostel sv. Jana Nepomuckého, Čeladná

Koncert pořádá spolek Madleine v rámci projektu „Děti k dětem“.
Dále vystoupí ZŠ Čeladná a děti z Dětského domova Čeladná.
Pod záštitou hejtmana Moravskoslezského kraje. Pod záštitou starosty obce Čeladná.

pořadatel

partneři

OSTRAVA
regionální sdružení
a sdružení

VAKUOL

Ob. Jihl

FYBOK
a
MISTEK

OSTRAVA
regionální sdružení
a sdružení

OSTRAVA
regionální sdružení
a sdružení

OSTRAVA
regionální sdružení
a sdružení

OSTRAVA
regionální sdružení
a sdružení

OSTRAVA
regionální sdružení
a sdružení

OSTRAVA
regionální sdružení
a sdružení

OSTRAVA
regionální sdružení
a sdružení

OSTRAVA
regionální sdružení
a sdružení

OSTRAVA
regionální sdružení
a sdružení

OSTRAVA
regionální sdružení
a sdružení

OSTRAVA
regionální sdružení
a sdružení

OSTRAVA
regionální sdružení
a sdružení

Více informací o koncertech
naleznete na www.madleine.cz.

Vstupenky www.ticketstream.cz

TICKETSTREAM®

Ordinační hodiny v prosinci

MUDr. Pachman (558 684 044)

Pondělí 7:30-13:00
Úterý 7:30-13:00
Středa 14:00-18:00
(středa jen pro pracující a akutní stavy)
Čtvrtek 7:30-13:00
Pátek 7:30-12:00

Odběry krve

Úterý + čtvrtek 6:45-7:30

Injekce

Pondělí + pátek 7:00-8:00
Středa 14:00

Web: www.obvodakzceladne.cz

Lékárna (558 684 215)

Pondělí 8:00-16:00
Úterý 8:00-14:00
Středa 8:00-17:30
Čtvrtek 8:00-14:00
Pátek 8:00-16:00

Sanitky: 558 628 882

Záchranná služba: 155

MUDr. Al-Saheb (603 244 551)

Pondělí 7:00-10:00
Úterý 7:00 - 9:30 (pozvaní)
9:30-11:00
(1. a 3. týden v měsíci poradna)
Středa 7:00-10:00 12:00-15:00
Pátek 10:00-12:00 (12-13 pozvaní)

MUDr. Záškodná (558 684 066)

Pondělí 13:00-19:00
Úterý 7:00-13:30
Středa 13:00-19:00
Čtvrtek 7:00-13:30
Pátek (jen objednání) 7:00-12:00

Zdravotnické zařízení Čeladenka

Pondělí 8:00-13:00 13:30-16:30
Úterý 7:00-13:00 13:30-17:00
Středa 7:00-13:00 13:30-15:00
Čtvrtek 8:00-13:00 13:30-17:00
Pátek 7:00-12:00 12:30-14:00

Telefonní čísla

IC Čeladná 558 684 400
MÚ Frýdlant nad Ostravicí 558 604 111
Úřad práce FM 950 113 111
ÚP Frýdlant - př. na bydl. 950 113 222
ÚP Frýdlant - zaměstnání 950 113 211
OSSZ 558 604 700
Česká pošta 954 273 912
Dětský domov 558 684 112
Základní škola 558 684 006
MŠ Čeladenská beruška 777 364 188
budova MŠ 777 364 189
Mateřská škola Čeladná 558 684 548
Fara Čeladná 595 171 252
Památník J. Kaluse 739 219 838
Nádraží ČD 972 752 143
Beskydské reh. centrum 558 616 211
Polarium 558 603 311

Čistírna odpadních vod 558 684 046
Autodoprava Kopecký 604 806 211
Pila Mikeska 605 706 707
Pneu Macura 773 083 186
Sruby Pacák - Pavel Pacák 737 248 246
Sruby Pacák - Mich. Pacák 603 569 096
Nervy-Machander Oldřich 558 684 522
Přádelna vlny p. Mitura 558 684 241
Stavebniny Bělídlo 739 624 344
Palivové dřevo Běčák 731 000 706
Železářství Martin Špíl 731 045 032
Řeznictví Kohut Čeladná 734 854 072
Potraviny Kohutová Čel. 558 684 048

Hasiči 558 684 441
150
Policie ČR 158
Policie ČR - Frýdlant n.O. 974 732 731
558 442 011
Záchranná služba 155
112
Poliklinika Frýdlant n.O. 558 616 111
LDN FM, Revoluční ul. 558 630 327
Nemocnice FM 558 415 111
Koroner (volat při úmrtí) 725 440 155
Horská služba 558 677 393
606 769 011

ČEZ - poruchová služba 800 850 860
Informace o tel. číslech 1188
MARA-TAXI (non-stop) 603 720 357
Chirurgie Frýdlant n.O. 558 679 011
Správce hřbitova Čeladná 731 073 659
Pohřební služba Frenštát 777 835 626

HASIČSKÁ POHOTOVOST 724 179 160

Telefonní číslo na Rostislava Pavelce ze Sboru dobrovolných hasičů Čeladná mohou občané využít v případě mimořádných situací (zatopený sklep, zabouchnuté dveře, spadlý strom a jiné naléhavé situace).

JAK BUDE OTEVŘENO O SVÁTCÍCH?

Restaurace Na Rozcestí a Čeladenka

(shodná otevírací doba)

24. a 25. 12. zavřeno

26. 12. od 11 do 4 následujícího dne

27.-30. 12. od 11 do 22

Silvestr od 11 do 4

Nový rok od 11 do 18 hodin

AKTUALITY

Senior taxi - dovolená

Z důvodu nutnosti čerpání dovolené bude přerušen provoz senior taxi v době od 20.12. 2018 do 3.1.2019. Pan řidič taxičku, Jiří Běčák, přeje všem svým věrným klientům, ale i ostatním občanům obce, krásné prožití Vánoc a mnoho štěstí a zdraví v novém roce.

Uzavření OÚ o Vánocích

Náš obecní úřad bude z provozních důvodů v době od 24. 12. 2018 do 2. 1. 2019 uzavřen. Celý kolektiv pracovníků obecního úřadu vám děkuje za pochopení a přeje krásné Vánoce a vše dobré v novém roce.

ČELADENSKÝ DOSTAVNÍK

Objednávky:

737 135 546

První číslo Čeladenského zpravodaje v novém roce nevyjde na přelomu měsíců, jak je to obvyklé, ale až o prvním lednovém víkendu. Vzhledem ke svátkům prosíme, abyste nečekali na den uzávěrky, ale posílali své příspěvky průběžně už během prosince.

Obecní úřad Čeladná, č.p. 1, 739 12
Čeladná, IČ: 00296571

Úřední hodiny

PO, ST 8.00 - 11.15 12.15 - 17.00
ÚT, ČT 7.00 - 11.15 11.45 - 14.30

Sekretariát

E-mail: sekretariat@celadna.cz
Telefon: 558 684 008

Matrika

E-mail: obecmatrika@seznam.cz

Starosta

E-mail: starosta@celadna.cz

KONTAKTY NA OÚ

Místostarostka

E-mail: mistostarosta@celadna.cz

Telefon: 724 178 925

Podatelna

E-mail: celadna@iol.cz

Web: www.celadna.cz

Stavební úřad

Jana Večerková, Ing. Zuzana Pochobradská
Telefon: 558 684 018

Na co máte dneska chuť?

Web na adrese

www.menuceladna.cz

nabízí přehled poledních meníček
čeladenských restaurací.

GRATULUJEME K JUBILEU: PROSINEC

Miroslav Vypásek	70 let
Dagmar Mrázová	70 let
Pavel Heger	75 let
Vladimír Mrázek	75 let
Igor Bártek	75 let
Anna Bogaczová	80 let
Jana Biskupová	85 let
Vlasta Traganová	85 let
Anna Kurečková	90 let

GRATULUJEME K VÝROČÍ SVATBY

Blahopřejeme
manželům

**Jiřímu a Jarmile
Janečkovým,**

kterí dne 14. 12. 2018
oslaví 50 let

od chvíle, kdy si podali
ruce ke společné cestě životem.

*Padesát let už jste spolu,
půl století jídáte, u jednoho stolu.*

*Čeká Vás velký den,
přejeme vám k němu jen,
hodně zdraví, lásky, štěstí,
k tomu držíme Vám pěsti!*

**Obec
ČELADNÁ**

ve spolupráci s kulturní komisí
zve všechny občany a přátele na

**SOBOTA
12. ledna 2019**

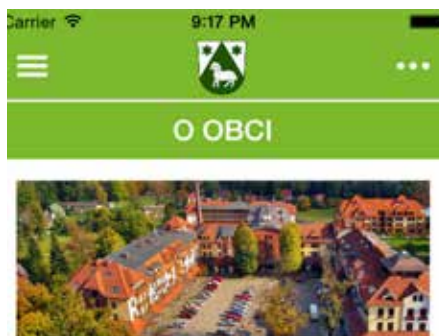
Obecní ples

ve
**Sportovní hale
Čeladná**

k tanci a poslechu hraje kapela ŠAJTAR

Zahájení v 19:00 hodin | Vstupné 350 Kč | v ceně 2x večeře
Skvělý catering | Pestrý doprovodný program | Bohatá tombola
Předprodej vstupenek:
na sekretariátu OÚ Čeladná a v IC Čeladná od 10. 12. 2018.

Aplikaci Obec Čeladná si stáhněte:

Čeladenský zpravodaj – Zpravodaj obce Čeladná

Vydavatel: Obec Čeladná, Čeladná 1, 739 12 Čeladná, IČ 00296571.

Registrační číslo: MK ČR E 18756

Šéfredaktor: Vladislav Sobol; grafika: Robin Caiš a Vladislav Sobol

Redakce: zpravodaj.celadna@seznam.cz, 725 595 417

Vychází měsíčně v nákladu 1400 ks.

Lednové číslo vyjde 4. 1. 2019

Uzávěrka: 27. 12. 2018

Uzávěrka inzerce: 21. 12. 2018

Podklady: poštou na adresu OÚ nebo lépe
e-mailem do redakce, fotky v samostatných
souborech v co nejvyšším rozlišení.